

แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

โดย

นางสาวจินตพร	พิสัยพันธ์	รหัสนิติ	57166010125
นางสาวเทพรัตน์	แก้วเกตุ	รหัสนิติ	57166010111
นางสาวธัญพร	หาญเจริญ	รหัสนิติ	57166010154
นางสาวบุษรินทร์	ภูวดลไพโรจน์	รหัสนิติ	57166010051
นางสาวพรรณมณฑ	ยิ่งเจริญ	รหัสนิติ	57166010117
นายศุภวุฒิ	อันทนิกุล	รหัสนิติ	57166010079
นางสาวศุภางครัตน์	ยันตรีสิงห์	รหัสนิติ	57166010080
นางสาวอริษา	จันทร์จำรัส	รหัสนิติ	57166010086

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร.กฤติกา สายณะรัตน์ชัย

รายงานการวิจัยฉบับนี้

เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา นจท 322 พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว

ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร และแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยเชิงสุขภาพที่เข้ามาใช้งานสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ผลวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะขนาดเล็กในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.598) และด้านความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.740)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะขนาดกลางในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.523) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.543)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.580) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.560) และด้านความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.657)

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of this research were to study health tourism behaviors in Bangkok Public Park and the development guideline of Bangkok Public Park to promote health tourism. The samples were 400 Thai tourist respondents who visited Bangkok Public Park. A questionnaire was used as a survey tool and data were analyzed statistically using frequency, percentage, mean (\bar{x}) and standard deviation (S.D.).

The results were as followed;

1. The opinion of respondents on development guideline of small public park in Bangkok to promote health tourism were ranked at moderate level of aspects namely facilities (\bar{x} = 3.16, S.D. = 0.598) and safety (\bar{x} = 3.16, S.D. = 0.740) respectively

2. The opinion of respondents on development guideline of medium public park in Bangkok to promote health tourism were ranked at high level of aspects namely health tourism promotion (\bar{x} = 3.86, S.D. = 0.523) and facilities (\bar{x} = 3.60, S.D. = 0.543) respectively

3. The opinion of respondents on development guideline of large Public Park in Bangkok to promote health tourism were ranked at high level of all aspects namely Health tourism Promotion (\bar{x} = 3.98, S.D. = 0.580), Facilities (\bar{x} = 3.71, S.D. = 0.560) and Safety (\bar{x} = 3.56, S.D. = 0.657) respectively

Keywords: Development guideline, Health tourism, Bangkok Public Park

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้ดำเนินการสำเร็จไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากอาจารย์ ดร.กฤติกา สายณะรัตรชัย อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิจัยที่คอยให้คำแนะนำ อบรมสั่งสอนในเรื่องต่างๆ ทั้งในเรื่องของการเรียน การดำเนินงานและการดำเนินชีวิต อาจารย์ได้เอาใจใส่ในกลุ่มวิจัยของนิสิต เป็นอย่างดีมาตลอดจนทำให้งานวิจัยเล่มนี้มีความสมบูรณ์ ทางกลุ่มผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

กลุ่มวิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำสาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดคำแนะนำ รวมทั้งการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ในงานวิจัย อันส่งผลให้วิจัยเล่มนี้มีความสมบูรณ์ และความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

กลุ่มวิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา อาจารย์ ดร.กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ อาจารย์ ดร.อังสุมาลิน จำนงขอบ อาจารย์ จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด และอาจารย์อัญชัญ ตัณฑเทศ ที่ได้สละเวลาในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ให้มีความสมบูรณ์ และถูกต้องมากยิ่งขึ้น

กลุ่มวิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้การสัมภาษณ์ทุกๆ คนที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดนี้ทางกลุ่มวิจัยขอขอบคุณความสำเร็จ และคุณค่าของวิจัยเล่มนี้ แต่ครอบครัวของสมาชิกภายในกลุ่มวิจัย ที่ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาให้กับสมาชิกภายในกลุ่มวิจัยมาโดยตลอด รวมถึงเพื่อนๆ ในสาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่คอยให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจมาตลอด

คณะผู้วิจัย

24 พฤศจิกายน 2559

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดและทฤษฎีแนวทางการพัฒนา.....	5
แนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ.....	6
แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมการท่องเที่ยว.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม.....	33
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร.....	39
ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ.....	47
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะ ในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ.....	57
ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	61
 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	 64
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผลการวิจัย.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	77
 บรรณานุกรม.....	 79
ภาคผนวก.....	83
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจเครื่องมือการวิจัย.....	84
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	86
ภาคผนวก ค เอกสารขออนุญาตลงพื้นที่.....	93
ภาคผนวก ง ภาพการเก็บแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์.....	101
 ประวัติผู้วิจัย.....	 104

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	34
2	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	35
3	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา...	36
4	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	37
5	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	38
6	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความถี่ในการใช้สวนสาธารณะแห่งนี้.....	39
7	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิธีการเดินทางมาใช้สวนสาธารณะ.....	40
8	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะ.....	41
9	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามการใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะ.....	42
10	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเหตุผลที่เข้ามาใช้สวนสาธารณะ.....	43
11	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงเวลาที่ผ่านมาใช้สวนสาธารณะ.....	44
12	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเวลาที่อยู่ในสวนสาธารณะ.....	45
13	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครจำแนกตามผู้ใช้สวนสาธารณะมากกับใคร.....	46
14	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ...	47
15	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านสิ่งแวดล้อม.....	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านความปลอดภัย.....	52
17	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ.....	54
18	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้ใช้งานสวนสาธารณะขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร.....	57
19	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้ใช้งานสวนสาธารณะขนาดกลางในกรุงเทพมหานคร.....	58
20	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้ใช้งานสวนสาธารณะขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่หันมาให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็น การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่มีกิจกรรมผสมผสานระหว่างการดูแลสุขภาพร่างกาย จิตใจ และการดูแลด้าน โภชนาการ เห็นได้จากกระแสการออกกำลังกายต่างๆ ที่ได้รับความนิยมมากขึ้น เช่น การวิ่งการปั่นจักรยาน การเข้าฟิตเนสและการเล่นโยคะ ได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นจากคนทุกเพศทุกวัย ที่ต้องการให้ร่างกายของตน สมบูรณ์แข็งแรงเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะเกิดโรคร้ายไข้เจ็บ และอัตราค่ารักษาพยาบาลที่อาจจะสูงขึ้นใน อนาคต โดยประเทศไทยมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลายและมีสถานพยาบาลที่ได้รับ มาตรฐานสากล สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งความ เป็นกันเองของคนไทยถือว่าเป็นเสน่ห์ช่วยดึงดูด และการให้บริการที่ดีทำให้เป็นที่พึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ จะเห็นได้จากการที่นักท่องเที่ยวนิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในประเทศไทยสูงขึ้นจนเกิด รายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก (เอ็กทีนบล็อก, 2550)

แต่เนื่องจากวิถีชีวิตของคนไทยในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ต้องแข่งขันกับเวลา และการทำงานมีความเร่งรีบ และมีเวลาในการออกกำลังกายน้อยลง ส่งผลทำให้คนไทยมีเวลาในการดูแล เอาใจใส่ต่อตนเองน้อยลง อีกทั้งคนไทยนิยมบริโภคอาหารขยะ และอาหารที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการมาก ขึ้น ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บ และส่งผลให้ร่างกายอ่อนแอ ภูมิคุ้มกันต่ำ จากข้อมูลขององค์การอนามัย โลกระบุว่า ประชากรโลกเสียชีวิตจากโรคที่เกิดจากการไม่ออกกำลังกายถึงปีละ 30 ล้านคน การเสริมสร้าง สุขภาพและป้องกันโรค ถือเป็นวิธีการที่ได้ผลในการมีสุขภาพที่ดีห่างไกลจากโรคต่างๆ (กฤษณ มณีเทศ, 2554) ภาครัฐบาลจึงมีการส่งเสริมและให้ความสำคัญกับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย ไม่ว่าจะเป็น เป็นโครงการ “แคชชั๊บเท่กับออกกำลังกาย” ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่มีการจัดทำโครงการขึ้นในปี พ.ศ. 2550 โดยมีเป้าหมายให้ประชาชนมีความตระหนักถึงความสำคัญของ การดูแลสุขภาพ และปรับเปลี่ยนให้การออกกำลังกายเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในรูปแบบการดำเนินชีวิต

อีกทั้งภาครัฐบาลยังให้การสนับสนุนโดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางสุขภาพของเอเชีย (Health Hub of Asia or Medical Hub of Asia) และกระทรวงสาธารณสุข ยังได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติด้านสาธารณสุขระยะ 20 ปี ตามนโยบายรัฐบาลที่จะนำประเทศไทยเพื่อ ก้าวสู่ Thailand 4.0 เพื่อรองรับอนาคตประเทศไทยที่มีความเป็นสังคมเมือง และสังคมผู้สูงอายุ ซึ่งในปี 2573 ประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุถึง 1 ใน 4 ของประชากรทั้งหมด การเชื่อมต่อการค้าและการลงทุน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การลดความเหลื่อมล้ำ และการเข้าถึงระบบสุขภาพ โดยตั้งเป้าหมายให้ “ประชาชนสุขภาพดี เจ้าหน้าที่มีความสุข ระบบสุขภาพยั่งยืน” เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีรับสุขภาพ

ยั่งยืน ซึ่งในปัจจุบันผู้คนส่วนใหญ่เริ่มกลับมาให้ความสำคัญกับการรักษาสุขภาพของตนเองโดยหันมาออกกำลังกายกันมากขึ้น (เอชโพกัส, 2555)

ด้วยเหตุนี้จึงมีสถานที่ต่างๆ เพื่อรองรับความต้องการในการใช้บริการการออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น หนึ่งในสถานที่ออกกำลังกายที่คนส่วนใหญ่เลือกไปใช้บริการอันดับต้นๆ คือ สวนสาธารณะ เพราะเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่คนส่วนใหญ่นิยมเดินทางไปเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพ และการออกกำลังกายภายในสวนสาธารณะ ซึ่งสวนสาธารณะแต่ละแห่งก็ได้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและพื้นที่ เพื่อไว้รองรับกิจกรรมนันทนาการ และการออกกำลังกายที่แตกต่างกันออกไปเพื่อรองรับกลุ่มผู้ใช้งานที่เข้ามาใช้บริการ และสวนสาธารณะก็ยังเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญของเมืองทั่วไป โดยมีลักษณะเป็นพื้นที่สีเขียวที่ร่มรื่น มีการออกแบบพื้นที่เพื่อให้เกิดกิจกรรมที่หลากหลาย มีการคำนึงถึงการจัดการจัดสภาพของพื้นที่เพื่อให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้งาน โดยเฉพาะสวนสาธารณะในพื้นที่กรุงเทพมหานครซึ่งตั้งอยู่ใกล้ชุมชนที่มีผู้ใช้บริการหนาแน่นในแต่ละพื้นที่ (ภควดี ศรีอ่อน, 2555) สวนสาธารณะจะต้องตอบสนองต่อการใช้งานของบุคคลซึ่งต่างเพศต่างวัยและจุดประสงค์ที่มาใช้สวนสาธารณะเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจมีโอกาสดังกล่าวสภาพพื้นที่ที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้พื้นที่ ซึ่งพื้นที่บางส่วนก็ถูกปล่อยทิ้งร้างไม่มีคนเข้าไปใช้งานสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการและไม่มีมาตรฐาน ไม่มีความปลอดภัยให้แก่ผู้เข้าไปใช้บริการ บางสวนสาธารณะมีปัญหาคนมั่วสุมเนื่องจากขนาดของพื้นที่ที่มีความกว้างขวางทำให้เจ้าหน้าที่ดูแลไม่ทั่วถึงหรือด้านความสะอาด และความเป็นระเบียบ ซึ่งปัญหาขยะเป็นปัญหาที่สำคัญมากของพื้นที่ ทำให้วิสัยทัศน์ดูแย่ง ปัญหาการขาดงบประมาณในการบำรุงรักษา ซึ่งการเกิดปัญหาเหล่านี้จะเป็นต้นเหตุที่ทำให้ผู้ใช้บริการไม่สามารถใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนสาธารณะที่มีอยู่ให้คุ้มค่ากับพื้นที่ที่จัดทำขึ้นและเกิดความไม่ได้มาตรฐานของสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร และไม่สามารถรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้อย่างเต็มรูปแบบ (อาชัญญา รัตนอุบล, 2548)

ดังนั้นจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาวิจัยในเรื่องนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

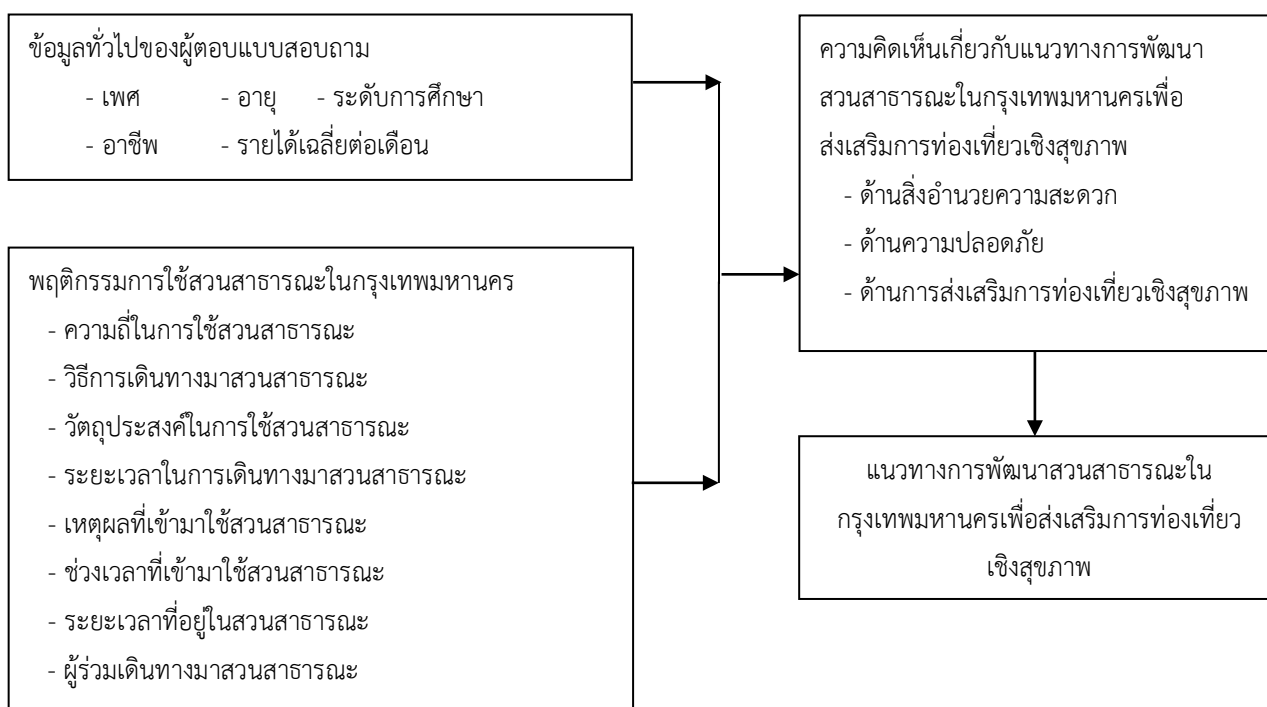
ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของขอบเขตการวิจัยดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะ** หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครให้ดียิ่งขึ้น และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มาใช้บริการได้ และช่วยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะมากยิ่งขึ้น
2. **สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร** หมายถึง สวนสาธารณะที่สามารถเดินทางเข้าถึงได้สะดวกสบาย ได้รับความนิยมในการเข้าใช้บริการ และติดอันดับสวนสาธารณะที่สวยงามที่สุดในกรุงเทพมหานคร 10 แห่ง ตามประเภทของสวนสาธารณะ ดังนี้
 - 2.1 สวนขนาดเล็ก ได้แก่ อุทยานเบญจสิริ สวนรมณีนาถ และสวนสราญรมย์
 - 2.2 สวนขนาดกลาง ได้แก่ สวนลุมพินี สวนเบญจกิติ สวนวชิรเบญจทัศ สวนจตุจักร สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ สวนรมณีนาถ และสวนเสรีไทย
 - 2.3 สวนขนาดใหญ่ ได้แก่ สวนหลวงร.9
3. **การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวหรือออกกำลังกายในสวนสาธารณะกรุงเทพมหานครเพื่อช่วยในการส่งเสริมสุขภาพ พักผ่อนหย่อนใจ หรือบำบัดรักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีแนวทางการพัฒนา
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
3. แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมการท่องเที่ยว
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีแนวทางการพัฒนา

1.1 ความหมายแนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา หมายถึง วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ หรือนำไปสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ และมีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ ที่ได้บันทึกเป็นเอกสาร และเผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ (เร็บไซค์คิวเอปียู, 2556)

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2526) ได้ให้ความหมายของคำว่าแนวทางการพัฒนา หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าจากเดิมอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบด้านคุณภาพระหว่างสิ่งสองสิ่งถ้าสิ่งใดสมบูรณ์กว่าก็ถือว่าเป็นการพัฒนา

วิทย์กร เชียงกุล (2527) ได้ให้ความหมายของคำว่าแนวทางการพัฒนา หมายถึง การทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมีความสุข ความกินดีอยู่ดี ความเจริญทั้งด้านจิตใจและความสงบ และมีความสะดวกสบาย ซึ่งนอกจากจะขึ้นอยู่กับ การได้รับปัจจัยทางวัตถุเพื่อสนองความต้องการ

ปกรณ ปรียากร (2538) ได้ให้ความหมายของคำว่าแนวทางการพัฒนา หมายถึง การเปรียบเทียบด้านคุณภาพระหว่างสิ่งสองสิ่งถ้าสิ่งใดสมบูรณ์กว่าก็ถือว่าเป็นการพัฒนา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2538) ได้ให้ความหมายของคำว่าแนวทางการพัฒนา หมายถึง การทำให้เปลี่ยนในทางที่เจริญ การทำความเจริญ เจริญเติบโต และงอกงาม

สนธยา พลศรี (2547) ได้ให้ความหมายของคำว่าพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในตัวระบบ การกระทำที่ดีขึ้นซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านคุณภาพเพียงด้านเดียว

จากการให้ความหมายผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าแนวทางการพัฒนา หมายถึง การพัฒนาสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เปลี่ยนไปในทางที่เจริญและดีขึ้นกว่าเดิมโดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและปฏิบัติไปตามแผนที่วางเอาไว้จนสำเร็จ

2. แนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

2.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

วรรณ วรชวานิช (2546) ได้ให้ความหมายของคำว่า การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนไปท่ามกลางธรรมชาติ เรียนรู้วิถีการใช้ธรรมชาติมาบำบัดและสร้างเสริมสุขภาพร่างกายและจิตใจให้แข็งแรง เรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และนำสิ่งที่ได้มาพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ส่วนใหญ่จะเป็นการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างจังหวัด

ชนิตา ทวีศรี (2551) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพว่า หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทั้งในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นการเรียนรู้วิถีชีวิต เป็นการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้มีจิตสำนึกต่อการส่งเสริมดูแลรักษาสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม การจัดการรายการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจะเป็นการจัดให้พักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติ เพื่อเรียนรู้การนำพลังงานจากธรรมชาติมาบำบัดรักษา และเป็นการสร้างเสริมสุขภาพกาย และสุขภาพจิตให้มีความแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งสองด้าน

2.2 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแบ่งเป็น 2 ประเภทหลัก (ชนิตา ทวีศรี, 2551) คือ

2.2.1. การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotion Tourism) เป็นการเดินทางไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยแบ่งเวลาจากการท่องเที่ยวส่วนหนึ่งมาทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างถูกวิธี เช่น การนวด การอบ การประคบสมุนไพร การบริการนวดสუნด์บำบัด (Aroma Therapy) และวาริบำบัด (Water Therapy) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ช่วยส่งเสริมปลูกจิตสำนึกต่อการส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยวรวมทั้งการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

2.2.2. การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพ (Health Healing Tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปในสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อการเรียนรู้และพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเวลาจากการท่องเที่ยวไปรับบริการบำบัดรักษาสุขภาพการรักษายาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล เช่น การตรวจร่างกาย การรักษาโรคต่างๆ การผ่าตัดเสริมความงาม การทำฟัน และอื่นๆ โดยทั่วไปมักมีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เสริมโปรแกรมการเข้ารับบริการบำบัดรักษาโรค และการฟื้นฟูสุขภาพต่างๆ ที่หลากหลาย การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพจึงเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งประโยชน์ต่อการรักษาฟื้นฟูสุขภาพนักท่องเที่ยวเป็นหลัก

3. การท่องเที่ยวเพื่ออายุวัฒนะ (Wellness Tourism)

การท่องเที่ยวเพื่ออายุวัฒนะ (Wellness Tourism) เป็นลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อไปรักษา พัฒนาให้ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ เป็นรักษาสมดุลของร่างกาย และอารมณ์ เพื่อให้ผ่อนคลายความตึงเครียดในชีวิตประจำวัน โดยไม่ต้องอาศัยการดูแลจากผู้เชี่ยวชาญ โดยนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะมีอายุประมาณ 50 ปีขึ้นไป (เพ็ญจวีร์ คันธวงศ์, 2557)

ทฤษฎีความสุขสมบูรณ์ (Wellness) คือ แนวความคิดสำหรับการปฏิบัติตนของบุคคลที่มีผลต่อการพัฒนาชีวิตทั้ง 6 ด้าน โดยมุ่งพัฒนาไปพร้อมๆ กันในทุกด้าน เพื่อรักษาสมดุลในด้านต่างๆ อย่างมีระบบ (แคมป์สโนก, 2554) ดังนี้

1. ด้านร่างกาย (Physical) รู้วิธีดูแลตนเองด้านสุขภาพ รู้วิธีการป้องกันโรค และรู้อาการเริ่มต้นของความเจ็บป่วย เช่น การรับประทานอาหารที่มีคุณประโยชน์แก่ตนเอง ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
2. ด้านสังคม (Social) มีจิตสำนึกต่อสังคมโดยมีส่วนร่วมเสียสละเพื่อส่วนรวม ให้เห็นถึงการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันตระหนักถึงการปฏิบัติต่อสังคมและสภาพแวดล้อม ให้เกียรติผู้อื่น รับผิดชอบต่อความคิดเห็นทัศนคติหรือความเชื่อที่แตกต่าง
3. ด้านอารมณ์ (Emotional) ตระหนักรู้ และยอมรับความรู้สึกของผู้อื่น ปฏิบัติตัวด้านอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม สามารถเผชิญกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยอมรับกับผลหรือความรู้สึกที่ไม่เป็นไปตามที่ตนเองคาดหวังไว้
4. ด้านสติปัญญา (Intellectual) นำทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ของตน หาเวลาในการพัฒนาความรู้ความสามารถ สติปัญญาอยู่เสมอจากสิ่งต่างๆ รอบตัว สามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ต่างๆ ที่ตนมีกับบุคคลในสังคม คิดอย่างมีวิจารณญาณ รักในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
5. ด้านอาชีพการงาน (Occupational) พึงพอใจต่องานที่ตนรับผิดชอบ รู้สึกดี มีความสุขในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้ และทักษะในงานที่ทำ หมั่นพัฒนาทักษะของตนอยู่เสมอ
6. ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) แสวงหาความหมาย เป้าหมายของชีวิต หาความสมดุลในการอยู่ในสังคม

4. ส่วนประสมทางการตลาดเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการเป็นแนวคิดสำหรับธุรกิจที่มีการให้บริการซึ่งเป็นธุรกิจที่จะมีความแตกต่างระหว่างสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป ควรใช้ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หรือ 7P's เพื่อใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด และเพื่อนำมาช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นสิ่งที่สนองความจำเป็นและความต้องการของมนุษย์ได้ สิ่งที่ผู้ขายจะมอบให้กับลูกค้า โดยลูกค้าจะต้องได้คุณค่าและผลประโยชน์จากผลิตภัณฑ์นั้น ผลิตภัณฑ์แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ผลิตภัณฑ์ที่จับต้องได้ และผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้

2. ราคา (Price) คุณค่าของผลิตภัณฑ์ที่เป็นตัวเงิน ลูกค้าจะเปรียบเทียบกับคุณค่า (Value) ของบริการกับราคา ของบริการนั้น การกำหนดราคาบริการจะต้องมีความเหมาะสมกับระดับของ การให้บริการอย่างชัดเจน

3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) เป็นกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ในการเสนอบริการให้กับลูกค้า จะมีผลต่อการรับรู้ของลูกค้าในด้านคุณประโยชน์ และคุณค่าของบริการที่ได้นำเสนอไป จะต้องพิจารณาในส่วนของการทำเลที่ตั้ง และช่องทางในการนำเสนอบริการแก่ลูกค้า

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้า มีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารและชักจูงให้ลูกค้าเกิดทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการ เป็นหัวใจสำคัญในการตลาดสายสัมพันธ์

5. บุคคล (People) หรือพนักงาน (Employee) โดยจะต้องอาศัยการคัดเลือก การจูงใจ และการฝึกอบรม เพื่อสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าได้เหนือกว่าคู่แข่งและมีความแตกต่างจากองค์กรอื่น โดยเจ้าหน้าที่ต้องมีความสามารถ มีทัศนคติที่ดีสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า มีไหวพริบสามารถแก้ปัญหาได้

6. ด้านกายภาพ และการนำเสนอ (Physical Evidence/Environment and Presentation) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นลักษณะทางกายภาพ การเสนอให้ลูกค้าเห็นเป็นรูปธรรม พยายามสร้างคุณภาพเป็นภาพรวมทั้งทางด้านกายภาพ และรูปแบบการให้บริการเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ลูกค้า เช่น การเจรจาจะต้องสุภาพ การให้บริการที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

7. ด้านกระบวนการ (Process) กิจกรรมเกี่ยวกับระเบียบและวิธีการปฏิบัติงานในด้านการบริการที่เสนอให้แก่ลูกค้าเพื่อมอบการบริการได้ถูกต้องรวดเร็ว เพื่อให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ (ไอโฮเทล มาเก็ตเตอร์, 2555)

จากทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 7 ประการนี้เป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์ด้านการตลาดและเพื่อนำมาช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของสวนสาธารณะ ที่จะต้องมีการจัดการส่วนประสมทางการตลาดนี้ให้มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมของสวนสาธารณะแต่ละแห่ง และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว

โสภา ชูพิกุลชัย (2521) ได้ให้ความหมายของคำว่าพฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่สิ่งมีชีวิตกระทำโดยที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นและวัดได้ ซึ่งรวมถึงความรู้สึกด้วย

ชัยขพร วิชชาวุธ (2523) ได้ให้ความหมายของคำว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และแม้ว่าคนอื่นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ก็ตาม การพูด การเดิน การกระพริบตา การได้ยิน ความเข้าใจ ความรู้สึกโกรธ และความคิดต่างก็เป็นพฤติกรรมทั้งนั้น

จากการให้ความหมายผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำและการปฏิบัติตัวต่างๆ อย่างที่นักท่องเที่ยวแสดงออกมาขณะเดินทางท่องเที่ยว เช่น การเยี่ยมชม แหล่งท่องเที่ยว การถ่ายรูป การทานอาหารการแสดงออกนั้นมาจากอุปนิสัย ความต้องการ สภาพแวดล้อม และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับ ซึ่งอาจจะคล้ายหรือแตกต่างกันก็ได้

3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันในหลายๆ ประการ ตามที่ดลองค์รี พิมลสมพงษ์ (2542) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว สิ่งแรก คือ เงินหรือค่าใช้จ่าย ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งแรกๆ ที่ผู้เดินทางท่องเที่ยวต้องนึกถึงทันทีเนื่องจากการเดินทางในแต่ละครั้ง เวลา เป็นสิ่งที่นักเดินทางท่องเที่ยวพึงมีเนื่องจากแต่ละบุคคลมีอาชีพที่แตกต่างกัน จึงต้องใช้เวลาที่เหลือจากการทำงานของตนเองในการเดินทางท่องเที่ยว ปัจจัยสุดท้าย ความตั้งใจที่จะไปเป็นปัจจัยที่ต้องพึงเหตุผลและความรู้สึกนึกคิดส่วนตัว โดยความตั้งใจในการเดินทางนี้จะแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

วินิจ วีรยางกูร (2532) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สนับสนุนให้มีการท่องเที่ยว ดังนี้ ปัจจัยแรก คือ การเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิต รายได้ของครอบครัวที่เพิ่มขึ้น การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางลดลง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา สภาพแวดล้อมทางการเมือง และรัฐบาล

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว ความปลอดภัย โครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในสถานที่ท่องเที่ยว ของที่ระลึก การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว

ปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยวได้แบ่งปัจจัยที่เลือกการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ปัจจัย (Swarbrooke and Horner, 1999) ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล จะขึ้นอยู่กับสุขภาพ รายได้ เวลา และภาระของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ทักษะคติและการรับรู้ต่างๆ รวมถึงประสบการณ์ที่จะส่งผลต่อการกำหนดการท่องเที่ยวและจุดหมายปลายทางของแต่ละบุคคล

2. ปัจจัยภายนอก ด้านแรก คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับการเมืองไม่ว่าจะเป็นด้านกฎหมายหรือกฎระเบียบต่างๆ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยอีกด้านหนึ่งที่มีผลต่อการท่องเที่ยว คือ ข้อมูลที่มาจากแหล่งเชิงพาณิชย์ สื่อสาธารณะ หรือจากเพื่อน ครอบครัว คนรู้จัก โดยแต่ละบุคคลจะให้น้ำหนักของแหล่งข้อมูลแตกต่างกันไป

ซึ่งปัจจัยเดียวกันนี้อาจเป็นตัวส่งเสริมให้เกิดหรือขัดขวางไม่ให้เกิดการท่องเที่ยวก็ได้ เช่น รายได้เหลือมากจะส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยว แต่รายได้ที่เหลือน้อยจะเป็นปัจจัยที่ทำให้การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือเป็นสิ่งจำเป็นลำดับท้ายๆ

3.2 แนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2542) ได้กล่าวถึงแนวคิดด้านประชากรนี้ว่า เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักของการเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์เกิดจากแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น โดยเชื่อว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกันก็จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคมที่ได้อธิบายไว้ว่า คนที่มีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันมักจะอยู่กลุ่มเดียวกัน ดังนั้นคนที่อยู่ในระดับสังคมเดียวกันจะตอบสนองต่อข้อมูลข่าวสารแบบเดียวกัน และทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งได้รับการพัฒนามาจากแนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง หรือทฤษฎีเอส - อาร์ ในสมัยก่อนและได้นำมาประยุกต์ใช้อธิบายเกี่ยวกับการสื่อสารว่า คนที่รับสารที่แตกต่างกันจะมีความสนใจต่อข่าวสารที่แตกต่างกัน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) ได้กล่าวถึงการแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นสิ่งที่สำคัญ และสถิติที่วัดได้ของประชากรช่วยในการกำหนด กลุ่มตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคม วัฒนธรรม ช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น โดยข้อมูลด้านประชากรนี้จะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาที่แตกต่างกัน โดยจะวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. เพศ ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารที่ต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้มความต้องการในการรับและส่งข้อมูลข่าวสารได้มากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้แค่เพียงต้องการส่งหรือรับข้อมูลข่าวสารเท่านั้น แต่จะมีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดในระหว่างการรับหรือส่งข้อมูลข่าวสารนั้นด้วย นอกจากนี้เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมากเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาทและกิจกรรมของบุคคลทั้งสองเพศไว้แตกต่างกัน

2. อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดที่เสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากจะมีความคิดแบบอนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้าย เนื่องจากได้ผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อก็มีความแตกต่างกัน โดยคนที่มีอายุมากจะใช้สื่อในการหาข้อมูลข่าวสารมากกว่าความบันเทิง

3. ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน โดยคนที่มีการศึกษาที่สูงกว่าจะมีความได้เปรียบมากกว่าคนที่มีการศึกษาน้อย คนที่มีการศึกษาสูงจะเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความรู้ที่หลากหลายจึงสามารถเข้าใจสารได้ดีกว่า คนที่มีการศึกษาสูงจะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานและเหตุผลที่เพียงพอ ในทางกลับกันคนที่มีการศึกษาน้อยมักจะใช้สื่อง่ายๆ ในการรับสาร เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ ส่วนคนที่มีการศึกษาสูง หากมีเวลาว่างพอก็จะใช้

สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาที่จำกัดก็มักจะหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ และสถานภาพทางสังคมของบุคคล ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งอิทธิพลต่อปฏิภพการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เพราะแต่ละคนจะมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยมและเป้าหมายที่แตกต่างกัน ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและครอบครัว รายได้ของบุคคลจะแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพในการดูแลตนเอง และบ่งบอกถึงอำนาจการใช้จ่ายในการบริโภคข่าวสาร ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่สูงจะมีโอกาสที่ดีกว่าในการดูแลตนเอง แต่ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่ามักจะมีการศึกษาต่ำและมีอำนาจในการเรียนรู้ รับรู้ หรือแสวงหาความรู้และประสบการณ์ในการดูแลตนเองที่อยู่ในข้อจำกัดอาชีพ และลักษณะการรวมกลุ่มของผู้ฟัง จะบ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะบุคคล ช่วงเวลาที่เปิดรับข่าวสาร เรื่องที่กลุ่มผู้ฟังสนใจ เช่น กลุ่มชานาก็จะสนใจเกี่ยวกับเรื่องของข้าว ราคาข้าว ราคาปุ๋ย เป็นต้น แต่ในบางกรณีผู้ที่มีอาชีพหนึ่งอาจจะไปร่วมกลุ่มกับคนที่มีความสนใจอาชีพหนึ่งก็ได้ ซึ่งจะทำให้ความสนใจที่เกิดขึ้นนั้นกว้างออกไป ศาสนาหรือกลุ่มความเชื่อในศาสนา เกือบๆ ทุกศาสนาย่อมมีแนวคิด วัฒนธรรม และหลักการในการตัดสินใจต่อการรับสารที่แตกต่างกัน โดยเป็นไปตามรายละเอียดปลีกย่อยของแต่ละศาสนา ดังนั้นการสื่อสารหรือการถ่ายทอดข้อมูลจะมีการพิจารณาตามความแตกต่างทางศาสนา เพื่อให้เกิดผลที่ดีในการส่งสารได้อย่างถูกต้องและตรงตามความต้องการของผู้รับสารได้มากที่สุด

จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นที่กล่าวมานั้น คณะผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษา และวิเคราะห์ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมการใช้งานสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของแต่ละบุคคลถือเป็นพื้นฐานในการกำหนดพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะที่แตกต่างกันไป

3.3 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) ได้กล่าวถึงทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค 6W1H ไว้ว่าเป็นคำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อ การใช้ ในสินค้าและบริการ คำตอบที่ได้จะสามารถช่วยในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม คำถามที่ใช้มีดังนี้

1. Who ใครอยู่ในตลาดเป้าหมายเป็นคำถามเพื่อทราบถึงตลาดเป้าหมาย
2. What ผู้บริโภคซื้ออะไรเป็นคำถามเพื่อทราบถึงสิ่งที่ต้องการซื้อและต้องการได้จากผลิตภัณฑ์
3. Why ทำไมผู้บริโภคถึงมาซื้อ เป็นคำถามเพื่อทราบถึงวัตถุประสงค์ในการซื้อ
4. Whom ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ เป็นคำถามเพื่อทราบถึงบทบาทต่างๆ ของกลุ่มต่างๆ ที่มีอิทธิพลร่วมในการตัดสินใจซื้อ
5. When ผู้บริโภคซื้อเมื่อไหร่ เป็นคำถามเพื่อทราบถึงโอกาสในการซื้อ

6. Where ผู้บริโภคซื้อที่ไหนเป็นคำถามเพื่อทราบถึงสถานที่ ช่องทาง และแหล่งในการซื้อ

7. How ผู้บริโภคซื้ออย่างไร เป็นคำถามเพื่อทราบถึงขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ

จากทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค 6W1H นั้นเป็นเพียงการมองในมุมมองของผู้บริโภคว่าผู้บริโภคต้องการอะไร ซึ่งสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากที่สุดคือ ทฤษฎี 7Os เพื่อใช้ในการค้นหากระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภค ซึ่งจะส่งผลต่อการซื้อสินค้าทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีดังนี้

1. Occupants ลักษณะกลุ่มเป้าหมายทางด้านประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ จิตวิทยา

2. Objects สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ คือ คุณสมบัติหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์

3. Objectives วัตถุประสงค์ในการซื้อเพื่อตอบสนองความต้องการทางกาย และด้านจิตวิทยา

4. Organizations บทบาทของกลุ่มต่างๆที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ

5. Occasion โอกาสในการซื้อ เช่น ช่วงเวลาใดของเดือน โอกาสพิเศษหรือเทศกาลสำคัญต่างๆ

6. Outlets ช่องทางหรือแหล่งที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ

7. Operation ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ

จากทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ทางสวนสาธารณะสามารถนำทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค 6W1H และ 7Os มาปรับใช้กับการพัฒนาสวนสาธารณะในด้านต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการได้มากยิ่งขึ้น

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

4.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

สวนสาธารณะ มีคนให้คำจำกัดความและความหมายไว้หลากหลายส่วนมาก ได้ให้ความหมายโดยรวมไว้ว่า เป็นพื้นที่ที่มีความสวยงามและโล่งกว้างมีความเป็นธรรมชาติ สามารถมาพักผ่อนและทำกิจกรรมที่มีความผ่อนคลาย เช่น การเดินการวิ่งการออกกำลังกายนั่งพักผ่อนโดยผู้เข้ามาใช้บริการ สวนสาธารณะ ต้องการพักผ่อนและผ่อนคลายจากความเครียดที่เกิดจากกิจวัตรประจำวัน ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีการออกแบบและจัดเตรียมพื้นที่ให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ให้บริการ

เอื้อมพร วิสมหมาย (2527) กล่าวว่า สวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นที่ที่ช่วยให้เกิดความสมดุลระหว่างสิ่งก่อสร้างกับธรรมชาติโดยมีแนวคิดที่ใช้สวนสาธารณะเป็นสถานที่ออกกำลังกายและพักผ่อนด้านจิตใจหลังจากภารกิจประจำวัน

จิตตินันท์ เรื่องวีรยุทธ์ (2536) กล่าวว่า สวนสาธารณะ คือ สถานที่ที่มีการจัดภูมิทัศน์ไว้สวยงามโดยวัตถุประสงค์หลักคือให้ประชาชนได้เข้าไปพักผ่อนและออกกำลังกายและได้สัมผัสกับธรรมชาติ

วัชร น้อยพิทักษ์ (2536) กล่าวว่า สวนสาธารณะเป็นสถานที่ที่จัดขึ้นโดยรัฐโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชนโดยไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการใดๆ มีการจัดบริเวณพื้นที่ไว้

อย่างสวยงามและมีสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย เพื่อที่จะได้ตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้มาใช้บริการในพื้นที่

อดิพร พรหมทessar (2543) กล่าวว่า สวนสาธารณะ หมายถึง พื้นที่ที่จัดขึ้นโดยท้องถิ่นและรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามาพักผ่อนหย่อนใจ และผ่อนคลายความเมื่อยล้าจากความตึงเครียดที่เกิดจากภารกิจประจำวัน เช่น การพักผ่อนการเดินเล่นออกกำลังกายและการอ่านหนังสือ โดยไม่คิดค่าตอบแทน และสามารถเข้ามาใช้บริการได้ตลอดเวลาที่เปิดทำการ โดยภายในสวนจะมีการตกแต่งไว้อย่างสวยงามด้วยต้นไม้และดอกไม้นานาชนิดพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ห้องน้ำ แสงไฟ ไว้ให้บริการแก่ประชาชน

จากการให้ความหมายของคำว่าสวนสาธารณะ หมายถึง สถานที่ที่สร้างเพื่อใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย และเป็นที่ยุโรปกิจกรรมต่างๆ เช่น การวิ่ง การพักผ่อน การออกกำลังกาย โดยมีการจัดการแบ่งบริเวณสวนให้มีความสวยงาม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานไว้ให้บริการแก่ประชาชน

4.2 ความสำคัญของสวนสาธารณะและที่พักผ่อนในเมือง

สวนสาธารณะสามารถสนองความต้องการของคนทั้งทางร่างกายและจิตใจ และสวนสาธารณะก็ยังช่วยป้องกันทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นประโยชน์ไม่ให้สูญหาย ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ ได้แก่ อากาศดิน น้ำ และสัตว์ป่า ความต้องการที่ว่างสำหรับสวนสาธารณะในเมืองใหญ่ทำให้เกิดผลดี เช่น มีที่ว่างสำหรับปลูกต้นไม้ เมื่อมีการปลูกต้นไม้แล้วต้นไม้ก็จะทำหน้าที่ป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางอากาศ นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยในการอนุรักษ์และป้องกันชีวิตสัตว์ป่า และช่วยให้คนในสังคมได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติ รู้ซึ่งถึงความจำเป็นที่จะต้องรักษาธรรมชาติ สิ่งที่สร้างไว้ในสวนสาธารณะมีผลดีต่อเศรษฐกิจของเมืองใหญ่ๆ เช่น บริเวณธรรมชาติประวัติศาสตร์ สถานที่เล่นกลางแจ้ง เป็นต้น เป็นสิ่งที่ดึงดูดผู้คนจากบริเวณใกล้เคียงและที่ห่างไกลให้เข้ามาชมสวนสาธารณะ นอกจากนี้สวนสาธารณะมีประโยชน์ต่อการศึกษาออกสถานที่เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งการศึกษาออกสถานที่เป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในห้องเรียน โดยเน้นหลักการใช้ประโยชน์ของความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับคน และสวนสาธารณะก็ยังเป็นสวัสดิการที่รัฐได้จัดเอาไว้ให้ประชาชนได้ใช้บริการอีกด้วย (อาชญญา รัตนอุบล, 2548)

4.3 การจำแนกประเภทของสวนสาธารณะ

สำนักงานสวนสาธารณะและสำนักสิ่งแวดล้อมได้แบ่งประเภทของสวนสาธารณะไว้ 7 ประเภท ซึ่งได้แก่

1. สวนหย่อมขนาดเล็กย่านชุมชน หรือ สวนใกล้บ้าน (Pocket Park or Mini Tot Park) เป็นสวนที่มีขนาดพื้นที่ไม่เกิน 2 ไร่ รัฐมีการให้บริการในวงรอบประมาณ 1 กิโลเมตร ระยะเวลาในการเดินเข้าถึงใช้เวลา 5 – 10 นาทีอาจอยู่ระหว่างอาคารใช้เป็นสนามเด็กเล่น สถานที่ออกกำลังกาย

2. สวนหมู่บ้านหรือสวนละแวกบ้าน (Neighborhood Park) เป็นสวนมีขนาดพื้นที่มากกว่า 2 ไร่ แต่ไม่เกิน 25 ไร่ รัศมีการให้บริการในวงรอบประมาณ 1 - 3 กิโลเมตร เป็นสวนสำหรับผู้อยู่อาศัยละแวกนั้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับผู้เข้ามาใช้บริการมากกว่าสวนย่านชุมชน

3. สวนชุมชน (Community) สวนหมู่บ้านหรือสวนละแวกบ้าน (Neighborhood Park) เป็นสวนที่มีขนาดพื้นที่มากกว่า 25 ไร่ แต่ไม่เกิน 125 ไร่ รัศมีการให้บริการในวงรอบประมาณ 3 - 8 กิโลเมตร มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าสวนระดับย่านชุมชน และสวนหมู่บ้าน มีลานเล่นกีฬา พื้นที่พักผ่อนหย่อนใจ และชมธรรมชาติที่สวยงาม

4. สวนสาธารณะขนาดกลางสวนระดับเขต หรือย่าน (District Park) เป็นสวนที่มีขนาดพื้นที่มากกว่า 125 - 500 ไร่ รัศมีการให้บริการในวงรอบมากกว่า 8 กิโลเมตร ให้บริการทั้งผู้เดินเท้าเข้าถึงและผู้อยู่ไกลสวนสาธารณะ สามารถเดินทางเข้าถึงด้วยระบบขนส่งมวลชนหรือรถยนต์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่มีในสวนระดับอื่น เช่น ที่ปิกนิกลานอเนกประสงค์ และบริเวณที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น บึงน้ำ ลำธาร สวนดอกไม้ขนาดใหญ่

5. สวนสาธารณะขนาดใหญ่ (Metro Park) หรือสวนสาธารณะระดับเมือง (City park) เป็นสวนสาธารณะที่มีขนาดพื้นที่มากกว่า 500 ไร่ รัศมีการให้บริการในวงรอบแก่คนทั้งเมืองและในพื้นที่ใกล้เคียงในเขตของเมืองมีลานกว้างเพื่อจัดงาน ผู้ใช้บริการเป็นผู้ที่เดินทางมาจากทั่วกรุงเทพมหานคร และใช้เวลาพักผ่อนมากกว่าครึ่งวัน และสวนสาธารณะก็มีกิจกรรมหลากหลายดึงดูดความสนใจนอกเหนือจากสวนระดับล่าง

6. สวนถนน (Street Park) เป็นสวนสาธารณะที่มีความกว้างของพื้นที่ไม่น้อยกว่า 3 เมตร ความยาวไม่จำกัด แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ สวนไหล่ทาง สวนเกาะกลางถนน และสวนทางแยก

7. สวนเฉพาะทาง หรือสวนอเนกประสงค์ (Special Purpose Park) เป็นสวนสาธารณะที่ไม่ได้จำกัดขนาดของพื้นที่ เช่น สวนประวัติศาสตร์ สวนวัฒนธรรม สวนสนามกีฬา สวนดาดฟ้า

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวง และเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทยรวมทั้งเป็นศูนย์กลางการปกครองการศึกษาการคมนาคมและรวมไปถึงการท่องเที่ยว และยังเป็นเมืองที่มีประชากรเยอะที่สุดของประเทศไทยมีความหลากหลายด้านแหล่งท่องเที่ยวและความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรม และมีการใส่ใจในด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ใส่ใจคุณภาพชีวิตของประชาชนเห็นได้จากการพัฒนาแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 4 ในส่วนของแผนสาขาสิ่งแวดล้อมโดยมีการกำหนดให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และน่าอยู่มากขึ้นโดยจัดให้มีการปลูกไม้ยืนต้นและไม้ดอกไม้ประดับตามความเหมาะสมให้ครอบคลุมพื้นที่ 36 เขต และมีการส่งเสริมให้ประชาชนหันมาสนใจเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมกันมากขึ้น (สำนักนโยบายและแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร, 2534) ส่วนในแผนพัฒนากรุงเทพมหานครฉบับที่ 5 ยังเน้นในเรื่องพัฒนาสภาพแวดล้อมด้วยการปรับปรุงพื้นที่ว่างเปล่าสาธารณะหรือสถานที่สาธารณะโดยให้มีศักยภาพเหมาะสมต่อการพักผ่อนหย่อนใจส่งเสริมให้เกิดพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น และจัดหาพื้นที่ที่ยังมีการใช้ประโยชน์ไม่เต็มที่มาจัดทำสวนสาธารณะ ในปัจจุบันในพื้นที่

กรุงเทพมหานครมีการจัดตั้งสวนสาธารณะไว้หลายแห่งทั่วกรุงเทพมหานครเพราะสวนสาธารณะถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งสวัสดิการที่รัฐได้จัดทำไว้ให้ประชาชนเข้าไปใช้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และคนกรุงเทพมหานครก็นิยมเข้าไปใช้บริการสวนสาธารณะ โดยจากการศึกษาลักษณะทางกายภาพ องค์ประกอบภายในสวนสาธารณะ ประวัติความเป็นมา ขนาดพื้นที่ ที่ตั้ง การเข้าถึง พบว่าสวนสาธารณะที่สามารถเดินทางเข้าถึงได้สะดวกสบาย ได้รับความนิยมในการเข้าใช้บริการ และติดอันดับสวนสาธารณะที่สวยงามที่สุดในกรุงเทพมหานคร 10 แห่ง ตามประเภทของสวนสาธารณะ (เว็บไซต์ซิลไปไหน, 2559; สำนักงานสวนสาธารณะและสำนักสิ่งแวดล้อมกรุงเทพมหานคร, 2559) สามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) สวนชุมชนหรือสวนขนาดเล็ก (Community) ในที่นี้หมายถึงสวนที่มีขนาด 25 - 125 ไร่ ได้แก่ อุทยานเบญจสิริ สวนรมณีนาถ และสวนสราญรมย์ 2) สวนสาธารณะขนาดกลางสวนระดับเขตหรือย่าน (District Park) ในที่นี้หมายถึงสวนที่มีขนาด 125 - 500 ไร่ ได้แก่ สวนลุมพินี สวนเบญจกิติ สวนวชิรเบญจทัศ สวนจตุจักร สวนเสรีไทย และสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ 3) สวนสาธารณะขนาดใหญ่ (Metro Park) หรือสวนสาธารณะระดับเมือง (City Park) ในที่นี้หมายถึง สวนที่มีขนาดตั้งแต่ 500 ไร่ขึ้นไป ได้แก่ สวนหลวงร.9 โดยแต่ละสวนสาธารณะมีประวัติความเป็นมา และมีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. อุทยานเบญจสิริ เป็นนามพระราชทานของสวนสาธารณะแห่งนี้ ซึ่งกระทรวงการคลัง โดยกรมธนารักษ์จัดสร้างขึ้นตามที่ได้รับมอบหมายจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2532 อนุมัติให้กรมอุทยานแห่งชาติที่ทำการจากที่ดินราชพัสดุไปสร้างใหม่ ณ ถนนบางนา - ตราด ด้วยเหตุที่ตั้งเดิมเป็นเขตที่มีปัญหาหมอกควันทางอากาศส่งผลให้การตรวจอากาศทำได้ไม่เที่ยงตรง พร้อมให้สร้างสวนสาธารณะในบริเวณดังกล่าวแทนเพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายในวันมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ครบ 5 รอบ วันที่ 12 สิงหาคม 2535 และเพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงต่อพระราชกรณียกิจของพระองค์เกี่ยวกับการเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนคุณภาพชีวิตของพสกนิกรชาวไทย กรมธนารักษ์เริ่มก่อสร้างตั้งแต่ปี 2533 โดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหลายหน่วยที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการเฉลิมพระเกียรติ และเล็งเห็นประโยชน์รวมทั้งคุณค่ามหาศาลของพื้นที่สีเขียวใจกลางเมืองย่านธุรกิจการค้าสำคัญที่มีมูลค่าที่ดินแปลงนี้สูงถึง 4,000 ล้านบาท ในขณะนั้นโดยสวนสาธารณะแห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการเป็นหลักจึงออกแบบจากความต้องการของผู้ใช้เป็นหลักเพื่อสร้างสวนที่สมบูรณ์ให้แก่ประชาชนภาพรวมของสวนสาธารณะจึงเน้นให้มีพื้นที่โล่ง เขียวขจีเปิดให้เห็นความงามของท้องฟ้าถึงร้อยละ 70 เพื่อผู้อาศัยในย่านนี้ที่เคยพบแต่สภาพแออัด และตึกสูงเสียดฟ้ารอบตัวและสร้างสีสันธรรมชาติและความสะดวกสบายรื่นด้วยแนวไม้ใหญ่รอบสวนให้ร่มเงารวมทั้งมีเอกลักษณ์แห่งการเฉลิมพระเกียรติ นั่นคือ ประติมากรรมรูปปั้นเหรียญที่ระลึกเฉลิมพระเกียรติพระบรมรูปสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ประทับยืนเต็มพระองค์ขนาด 3 เมตร เป็นที่มาของ “สวนประติมากรรม” สวนแห่งนี้มีขนาดพื้นที่ขนาด 29 ไร่

2. สวนสราญรมย์ ในอดีตเป็นราชอุทยานเก่าแก่คู่พระนครมานับศตวรรษ ซึ่งเคยเป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังสราญรมย์ตั้งอยู่นอกกำแพงพระบรมมหาราชวังพระราชวังแห่งรัชกาลที่ 4 ทรงโปรด

ให้สร้างในปี 2409 ตรงบริเวณตึกดินเก่า เพื่อเป็นที่ประทับหลังทรงสละราชสมบัติให้พระราชโอรสแล้ว แต่ยังไม่เสร็จก็ทรงเสด็จสวรรคตเสียก่อนจนมาแล้วเสร็จในรัชกาลที่ 5 ซึ่งพระราชทานให้ใช้เป็น ที่ประทับของสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอหลายพระองค์ เมื่อแรกเสด็จจากวังหลวงก่อนที่วังส่วนพระองค์จะ สร้างเสร็จ ต่อมาใช้เป็นสถานที่รับพระราชอาคันตุกะจากต่างแดน ต่อมารัชกาลที่ 5 ทรงโปรดให้ตกแต่งราช อุทยานให้สวยงามร่มรื่น โดยให้นายเฮนรีอาลาบาสเตอร์ซึ่งรอบรู้ด้านพฤกษศาสตร์เป็นผู้ดูแลจัดการสวน หลวงจนพระราชอุทยานเป็นที่ล่ำลือว่า “งามน่าชมมากเป็นที่เสด็จประพาสของพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวและเจ้านายฝ่ายในเสมอ” มีการตกแต่งด้วยสระน้ำพุ สวนดอกไม้ กล้วยไม้ ไม้ยืนต้น โดยเฉพาะ “กุหลาบแดง” ไม้ดอกไม้ทรงโปรดปรานมีกรงสัตว์ กรงนก สระจะเข้เลี้ยงไว้ดูเล่น ต่อมาในปี 2447 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช (รัชกาลที่ 6) ทรงโปรดใช้พระราชอุทยานเป็นที่ฝึกซ้อมวิชาทหารแก่มหาดเล็กรักษา พระองค์ และเป็นศูนย์กลางขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม และแนวความคิดใหม่ๆ ในนาม “ทวีปัญญาสโมสร” เมื่อทรงขึ้นครองราชย์ทรงใช้เป็นที่จัดงานฤดูหนาวประจำปี ต่อมาในวันที่ 3 มิถุนายน 2503 รัฐบาลจึงมอบ ให้กรุงเทพมหานครดูแล และปรับปรุงเป็นสวนสาธารณะตั้งแต่นั้นมาซึ่งสวนแห่งนี้มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 23 ไร่ ภายในสวนมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายไว้รองรับผู้ใช้บริการ

3. สวนรมณีนาถ หมายความว่า “สวนแห่งพระนางผู้เป็นที่พึ่ง” เป็นนามพระราชทานจาก สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ บริเวณนี้เดิมเป็นเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครในอดีตเรียก “คุกกอมหันต์โทษ” สร้างสมัยรัชกาลที่ 5 โดยทรงส่งเจ้ากรมไปดูลักษณะที่สิงคโปร์มีอายุเก่าแก่ถึง 103 ปี สวนแห่งนี้มีที่มาจากโครงการของกระทรวงมหาดไทยเพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ในวโรกาสที่ทรงมีพระชนมายุ 60 พรรษาในวันที่ 12 สิงหาคม 2535 โดย ย้ายเรือนจำออกไป ณ ทัดตสวนกล้วยหนุมบางเขนในปี 2534 เพราะสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม และ ปรับปรุงเรือนจำอาคารจัดสร้างเป็นสวนสาธารณะกลางเมืองหลวงเพื่อสนองพระราชประสงค์ขององค์ พระราชินีในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและบรรเทาปัญหาสิ่งแวดล้อมในเมืองกระทรวงมหาดไทยมอบให้ กรุงเทพมหานครจัดสร้างพร้อมดูแลบำรุงรักษาซึ่งแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2536 สวนรมณีนาถมี ลักษณะเด่น 2 ประการ คือ เป็นสถานที่พักผ่อนออกกำลังกาย จัดกิจกรรม เพื่อประชาชนในเขตพระนคร และเป็นสถานที่เพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานซึ่งเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงรูปแบบสถาปัตยกรรม ไทยที่ได้รับอิทธิพลจากยุโรปในสมัยรัชกาลที่ 5 การออกแบบคงเอกลักษณ์เดิมไว้ คือ สถานที่คุมขังลงทัณฑ์ ให้เป็นเอกลักษณ์ของสวน ประกอบด้วยความพิเศษในการอนุรักษ์โบราณสถาน และสุขภาพสิ่งแวดล้อม โดยติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียจากคลองสะพานถ่านเพื่อนำน้ำผ่านการบำบัดมาใช้รดน้ำต้นไม้เป็นการ ประชาสัมพันธ์คุณค่าของน้ำ และประหยัดค่าใช้จ่ายสวนรมณีนาถจึงแสดงถึงความร่วมมือในการพัฒนา สิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามแนวพระราชเสาวนีย์เกาะกลางน้ำบริเวณกลางบึงสร้างเป็นเกาะ ธรรมชาติอุดมด้วยไม้ดอกไม้ประดับสีสันสวยงามมีศาลาชมวิวให้แวะพักคลายร้อนพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อนุรักษ์และแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับขบวนการเสรีไทยที่มีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์จัดการสวนสาธารณะ ในกรุงเทพมหานครโดยสวนแห่งนี้มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 29 ไร่

4. สวนลุมพินี เป็นสวนสาธารณะแห่งแรกของกรุงเทพมหานคร และเป็นพระราชมรดกที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานไว้แก่ชาวพระนครประกอบกับเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 จึงทรงมีพระราชดำริจะจัดงานแสดงพิพิธภัณฑ์สรรพสินค้า และทรัพยากรธรรมชาติ ดังเช่น ประเทศตะวันตกทำ โดยกำหนดจัดในฤดูหนาวปลายปี 2468 และมีพระราชดำริว่าเมื่อเลิกการจัดงานแล้วสถานที่นั้นควรจัดทำเป็นสวนพฤกษชาติเพื่อให้ประชาชนได้ศึกษา ใช้พักผ่อน และทรงพระราชทานชื่อว่า สวนลุมพินี หมายถึง สถานที่ประสูติแห่งพระพุทธเจ้า ณ ตำบลลุมพินีวัน ประเทศเนปาล สวนลุมพินี เป็น “สวนอเนกประสงค์” ขนาด 360 ไร่ ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจ และย่านอาคารสูงมีประชากรหนาแน่น และเข้าถึงได้โดยรถไฟฟ้ใต้ดินหรือรถประจำทาง และมีจุดเด่นเป็นสวนอเนกประสงค์รวบรวมประโยชน์ใช้สอยเพื่อทำกิจกรรมนันทนาการมากมาย เช่น ลานตะวันยิ้มเส้นทางวิ่ง และเส้นทางจักรยาน

5. สวนเบญจกิติ เป็นสวนสาธารณะที่ก่อตั้งขึ้นโดยคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2534 เห็นชอบในหลักการให้ย้ายโรงงานยาสูบไปอยู่ส่วนภูมิภาค และพัฒนาพื้นที่โรงงานยาสูบเดิมให้เป็นสวนสาธารณะโดยให้กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่วมกับสำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำรายละเอียดแผนแม่บทในการพัฒนาพื้นที่โรงงานยาสูบให้เป็นสวนสาธารณะ และเนื่องจากในปี 2535 เป็นปีที่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 5 รอบ คณะรัฐบาลเห็นควรเข้าร่วมโครงการเทิดพระเกียรติโดยทูลเกล้าฯ ถวายสวนสาธารณะแห่งนี้ในวาระดังกล่าว ในการนี้สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสวนสาธารณะแห่งนี้ว่า “สวนเบญจกิติ” และเสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดสวน เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2547 จุดน่าสนใจของสวนเบญจกิติ คือ นอกจากจะได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสวนจากสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ แล้วพระองค์ยังทรงมีพระราชวินิจฉัยแบบจำลองของสวน และทรงโปรดให้พิจารณาปลูกไม้ดอกไม้ประดับที่ออกดอกในช่วงเดือนต่างๆ ด้วยพื้นที่ของสวนแห่งนี้จึงมีความสวยงามตระการตาด้วยดอกไม้นานาชนิดที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกดอกตลอดปี และด้วยการออกแบบที่มุ่งเน้นให้เป็นสวนน้ำแห่งแรกของกรุงเทพมหานคร พื้นที่ 2 ใน 3 จำนวน 86 ไร่ จากพื้นที่ทั้งหมด 136 ไร่ บริเวณด้านหน้าสวนจึงถูกสร้างให้เป็นบึงน้ำขนาดใหญ่ภายใต้แนวคิดปาร์กซ์น้ำทั้งนี้เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับพื้นที่ด้านหลัง ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นสวนป่าที่จำลองลักษณะทางธรรมชาติของป่าไม้ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย นอกจากนั้นภายในสวนยังมีพื้นที่ใช้สอยประกอบด้วยลานเบญจกิติ ลานองค์พระ ลานการแสดงกลางแจ้ง สวนสุขภาพ สนามเด็กเล่น ทางเดิน ลู่วิ่งทางจักรยาน ศาลาพักผ่อน และลานจอดรถ

6. สวนวชิรเบญจทัศ ก่อตั้งขึ้นจากการตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาสภาพแวดล้อมในรูปการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมือง เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของชาวกรุงเทพมหานคร ให้ทัดเทียมมหานครใหญ่ในภูมิภาคจึงเป็นที่มาของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 2 และ 29 มกราคม 2534 สมัยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีให้จัดสร้างสวนสาธารณะบนพื้นที่ “สนามกอล์ฟพรุไฟ”

ที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทยกระทรวงคมนาคมส่วนแรก 140 ไร่ ให้สร้างเป็นสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ส่วนที่เหลือ 375 ไร่ กรุงเทพมหานครรับมอบที่ดินจากกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2541 และจ่ายค่าชดเชยให้การรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน 555 ล้านบาท และเริ่มเข้าปรับปรุงพื้นที่สนามกอล์ฟเดิมเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2542 เดิมสวนสาธารณะแห่งนี้ประชาชนรู้จักในนามสวนรถไฟ กรุงเทพมหานครได้ขอพระราชทานนามสวนแห่งนี้จากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า “สวนวชิรเบญจทัศ” เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2545 โดยจุดเด่น คือ สวนสาธารณะแห่งนี้ถูกสร้างในแนวคิด “สวนแห่งครอบครัว” ที่เตรียมกิจกรรมหลากหลายไว้ดึงดูดความสนใจของสมาชิกทุกวัยในครอบครัวแทรกอยู่ตามจุดต่างๆ ในพื้นที่เปิดโล่งกว้าง และเขียวขจี สดชื่นสบายตาให้ความรู้สึกอิสระ มีเนินหญ้าสลับกับพื้นราบกว้าง มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับสวนสาธารณะครบครัน และเป็น “สวนสาธารณะในฝันของนักปั่นจักรยาน” ด้วยเส้นทางจักรยานระยะทาง 3.6 กิโลเมตร ลัดเลาะดงไม้ไต่เนินไปรอบนอกสวนหรือจะเลือกเดินชมธรรมชาติ วิวออกกำลังก็สามารถทำได้ในเส้นทางใหญ่

7. สวนจตุจักร เกิดขึ้นจากการรถไฟแห่งประเทศไทยได้น้อมเกล้าฯ ถวายที่ดินเพื่อสร้างสวนสาธารณะตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 4 รอบในวันที่ 5 ธันวาคม 2518 เปิดให้ใช้บริการมาตั้งแต่วันที่ 4 ธันวาคม 2523 มีจุดเริ่มต้นในปี 2518 โดยกรุงเทพมหานครได้ร่วมดำเนินการก่อสร้าง และได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลหน่วยงานภาคเอกชนหลายหน่วย โดยมีพื้นที่โครงการ 155 ไร่ ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทย มอบให้โดยสวนจตุจักรเกิดจากการร่วมแรงร่วมใจของหน่วยงานพ่อค้าประชาชนที่ตระหนักถึงความสำคัญของพื้นที่สีเขียวเพื่อพักผ่อน ยังมีอนุสรณ์ที่เป็นประจักษ์พยานแห่งการร่วมมือในครั้งนั้นเป็นสัญลักษณ์ของสวนสาธารณะเก่าแก่คู่มือเมืองหลวง ในทุกวันนี้สวนจตุจักร คือ สวนสวรรค์ของประชาชนที่รัก และใส่ใจในสุขภาพย่านมุมเมืองด้านเหนือ โดยมีกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะเลือกตามความต้องการ

8. สวนเสรีไทยเป็นสวนน้ำที่มีขนาดใหญ่แห่งนี้มีที่มาจากโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อจุดประสงค์หลักในการเป็นบึงรับน้ำฝนขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครเพื่อใช้ป้องกัน และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในขณะนั้นดำเนินการโดยสำนักงานเขตบางกะปิ บริเวณบึงกุ่มหรือบึงตาทอง ซึ่งเป็นบึงสาธารณะเก่าแก่ขนาดใหญ่แต่ได้ถูกรุกล้ำจนมีสภาพตื้นเขินจึงได้ปรับปรุงบึงเดิมตามแนวธรรมชาติจนสามารถใช้รองรับน้ำได้ถึง 1.5 ลูกบาศก์เมตร โดยสวนแห่งนี้มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 350 ไร่ ต่อมาได้มอบให้กองสวนสาธารณะเป็นผู้ดูแลเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2530 จนในปี 2539 มีการพัฒนาขยายพื้นที่เพื่อสร้างเป็นสวนป่า 1 ใน 9 แห่ง ตามโครงการสวนป่ากรุงเทพมหานครเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี ในชื่อว่า “สวนน้ำบึงกุ่ม” ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สวนเสรีไทย” เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ขบวนการเสรีไทยผู้ทำคุณประโยชน์แก่ประเทศและมีพิธีเปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2540 ซึ่งตรงกับวันครบรอบ 52 ปี

แห่งวันสันติภาพไทย โดยจุดที่น่าสนใจของสวนเสรีไทยคือ “สวนน้ำ” มีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของสวนเสรีไทยจากการพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพซึ่งเป็นบึงน้ำขนาดใหญ่การสร้างทัศนียภาพโดยรวมให้ดูคล้ายแหล่งน้ำในธรรมชาติจริง และเต็มไปด้วยพันธุ์ไม้ชายน้ำประดับตามขอบบึงและร่มเงาไม้ใหญ่เรียงรายเป็นทิวแถวสร้างความสงบร่มเย็นเหมาะแก่การนั่งชมทิวทัศน์ธรรมชาติริมบึงซึ่งแนวคิดหลักที่ผู้ออกแบบสวนสาธารณะต้องการถ่ายทอดออกมาเป็นภาพเพื่อความพึงพอใจแก่ผู้ใช้สวน

9. สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ เกิดขึ้นตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีในปี 2534 โดยมอบให้กระทรวงคมนาคมจัดสร้างบนที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทยในพื้นที่ของสนามกอล์ฟรถไฟ เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ครบ 5 รอบในวันที่ 12 สิงหาคม 2535 โดยสวนแห่งนี้มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 196 ไร่ โดยลักษณะของสวนแห่งนี้มีลักษณะเป็นสวนพฤกษศาสตร์เพื่อพัฒนาให้เชื่อมโยงต่อเนื่องทั้งลักษณะทางกายภาพ และสุนทรียภาพกับสวนรถไฟและสวนจตุจักรที่อยู่ติดกัน ทำให้พื้นที่ตรงนั้นเป็นพื้นที่สีเขียวในเมืองที่กว้างใหญ่ และสร้างคุณค่าต่อสิ่งแวดล้อมในนามของ “อุทยานการเรียนรู้” โดยนำเสนอแนวคิดหลักให้สวนแห่งนี้เป็นส่วนพฤกษศาสตร์ที่สมบูรณ์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครโดยจุดน่าสนใจของสวนแห่งนี้ก็มีอยู่มากมายยกตัวอย่างเช่น สระน้ำที่ออกแบบให้คดเคี้ยวเป็นรูปอักษร “ส” และ “s” ผสานกันซึ่งสื่อถึง พระนามาภิไธยของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ และสวนพฤกษศาสตร์เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมในอุทยานการเรียนรู้จตุจักร โดยเป็นแหล่งปลูกรวบรวมพันธุ์พืชท้องถิ่นพันธุ์ไม้ พระนามพันธุ์ไม้จากพระตำหนักต่างๆ นำมาจัดเป็นเส้นทางชมธรรมชาติ หรือ สวนไม้มงคลพระราชทาน 76 จังหวัดตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงพิพิธภัณฑสถานเด็กกรุงเทพมหานคร โดยจำลองแผนที่ประเทศไทยขนาดย่อมาไว้ในพื้นที่ 4.8 ไร่ และปลูกไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัดทั้ง 76 จังหวัดตามตำแหน่งภูมิภาคของแต่ละจังหวัดอย่างสอดคล้องกับความเป็นจริงพร้อมติดป้ายแสดงชื่อวิทยาศาสตร์ชื่อสามัญของต้นไม้ และชื่อจังหวัดทางเดินชมจัดไว้เป็นเส้นทางสมมุติของถนนสายหลัก ได้แก่ ถนนพหลโยธิน ถนนมิตรภาพ ถนนสุขุมวิทที่เชื่อมต่อระหว่างเหนือ ใต้ อีสาน และตะวันออกเฉียงเหนือที่แห่งนี้ยังเป็นแห่งเรียนรู้ทั้งพรรณพืช และภูมิศาสตร์ได้เป็นอย่างดีในคราวเดียวกัน

10. สวนหลวง ร.9 สร้างขึ้นด้วยความร่วมมือร่วมใจของกรุงเทพมหานครมูลนิธิสวนหลวง ร.9 จากความร่วมมือของภาครัฐ และเอกชนรวมถึงประชาชนคนไทยเพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในศุภมงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบในปี 2530 โดยสร้างบนที่ดินของกรุงเทพมหานครบริเวณหนองบอนที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์แต่มีศักยภาพในการเป็นพื้นที่รับน้ำก่อนระบายสู่แหล่งธรรมชาติ ซึ่งเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมตามพระราชดำริโครงการเริ่มตั้งแต่ปี 2527 ตามความมุ่งหวังร่วมกันที่จะสร้างสวนสาธารณะระดับนครให้เป็นหน้าตาของประเทศ และสร้างพื้นที่สีเขียวเพื่อประชาชนได้มาเที่ยวพักผ่อนซึ่งมีพื้นที่ถึง 500 ไร่เหมาะสมกับการแปรสภาพจากพื้นที่ลุ่มกร้างเต็มไปด้วยหญ้าสูงท่วมกลายเป็นสวนสาธารณะสมบูรณ์แบบที่งามสง่าแสดงถึงความสมัครสมานสามัคคี และเป็นอนุสรณ์แห่งสายสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างพระมหากษัตริย์ และราษฎรชาวไทยผลงานยิ่งใหญ่นี้จะสืบทอดเป็นมรดกล้ำค่าสู่ชนรุ่นต่อไป โดยโครงสร้างหลักของสวนหลวง ร.9

ได้รับการกำหนดให้สอดคล้องกับหลัก 5 ประการ คือ เถลิงพระเกียรติ ส่งเสริมวิชาการ รวบรวมพันธุ์ไม้ท้องถิ่น อนุรักษ์สิ่งมีชีวิต และพักผ่อนหย่อนใจ แฝงด้วยการปลูกฝังทัศนคติ การจัดภูมิทัศน์ภายในสวน จึงสอดคล้องกับหลักดังกล่าวและลักษณะของสวนระดับเมือง

4.4 การบริหารจัดการสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

การบริหารจัดการสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของหน่วยงานต่างๆ คือ สำนักสิ่งแวดล้อม สำนักสวนสาธารณะ และหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร ซึ่งหน่วยงานหลักเหล่านี้จะมีหน้าที่ดูแลพื้นที่ภายในสวนสาธารณะ ทั้งในด้านความสะอาด การดูแลรักษา และความปลอดภัยที่จะเกิดขึ้นภายในสวน คอยให้คำปรึกษา อบรมเผยแพร่ข้อมูลความรู้ทางด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อม กำหนดนโยบายแผนการจัดการและพัฒนาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร อีกทั้งยังมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผนรวมไปถึงการพิจารณางบประมาณในการพัฒนา และจัดสร้างสวนสาธารณะอีกด้วย

สำนักงานวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว และสำนักงานเขตต่างๆ นั้น จะมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับภายในสวนสาธารณะ คือ การจัดกิจกรรมพิเศษของกรุงเทพมหานคร ตลอดจนการดูแลรักษาพื้นที่ในส่วนของคุณยิวและศูนย์กีฬาที่มีการจัดสร้างอยู่ในสวนสาธารณะ

ลักษณะการดำเนินงานดูแลรักษาและความปลอดภัยภายในสวนสาธารณะจะอยู่ในการควบคุมดูแลของสำนักงานสวนสาธารณะและสำนักสิ่งแวดล้อม ซึ่งหน้าที่ของหน่วยงานทางการดูแลรักษานั้นจะเกี่ยวกับการดูแลรักษา บำรุง ตกแต่งพรรณไม้ การซ่อมแซมอุปกรณ์อำนวยความสะดวก การดูแลเครื่องจักรกล ระบบไฟฟ้า และการทำนุบำรุงอาคารสถานที่ภายในสวน โดยจะมีการจ้างงานเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลสวนอยู่ 2 ลักษณะ คือ การเหมาจ่ายเอกชนและการจ้างงานคนในหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร จากการจ้างงานแต่ละลักษณะพบว่าการจ้างงานแบบเหมาจ่ายเอกชนนั้นสามารถประหยัดในเรื่องของงบประมาณมากกว่าการจ้างงานคนในหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร และในด้านความปลอดภัยได้มีการจัดหาเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำสวนเพื่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่มีการจัดกิจกรรมพิเศษในเทศกาลต่างๆ จะมีการจัดหาระบบแสงสว่าง และการจ้างงานเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเพิ่มเติม เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดความเสี่ยงอันตรายจากอาชญากรรมและอุบัติเหตุแก่ผู้ใช้บริการ

ลักษณะการจัดกิจกรรมพิเศษภายในสวนสาธารณะ เกิดจากการที่หน่วยงานของภาครัฐและเอกชนเข้ามาขอใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่เกิดขึ้นนั้นจะมีทั้งประชาชนทั่วไป และกลุ่มคนเฉพาะกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมพิเศษส่วนมากที่ถูกจัดขึ้นภายในสวนจะเกิดจากภาครัฐเป็นฝ่ายสนับสนุนจัดขึ้นให้แก่ประชาชนทั่วไป โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร และสำนักงานเขตอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น งานวันลอยกระทง งานวันเด็ก งานชมดอกไม้และพืชพรรณนานาชนิด ในส่วนของกิจกรรมพิเศษที่ภาคเอกชนเป็นผู้จัดกิจกรรม เช่น กิจกรรมเพื่อส่งเสริมธุรกิจทางการตลาด การถ่ายภาพยนตร์ การถ่ายรูปแต่งงาน การจัดการเดินวอร์คแรลลี่

สวนสาธารณะส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานสวนสาธารณะ ดังนั้นจึงเป็นหน่วยงานที่ทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมไม่แสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจ รายรับที่ได้จากการให้เช่าพื้นที่ภายในสวนจะเข้าสู่การคลังของกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดสรรเป็นงบประมาณในการพัฒนาด้านอื่นๆ ต่อไป (จิรทิพย์ เทวกุล, 2550)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการ และลักษณะเศรษฐกิจของสวนสาธารณะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการดำเนินการ และดูแลในส่วนต่างๆ ของสวนสาธารณะ เพราะเมื่อมีการวางแผนระบบการจัดการที่ดีก็จะทำให้การดูแลรักษา พัฒนาสวนสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อผู้มาใช้บริการ และมีการใช้งานในพื้นที่ได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์

4.5 ลักษณะที่ดีของสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะที่ดีควรมีลักษณะ (อาชัญญา รัตนอุบล, 2548) ดังนี้

4.5.1 ด้านการให้ความสะดวก

- 1) มีป้ายแสดงชื่อของสวนสาธารณะบริเวณประตูทางเข้า
- 2) ต้องมีแผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขตและตำแหน่งของสวนสาธารณะเพื่อให้ผู้เข้ามาใช้บริการสามารถดูข้อมูลได้
- 3) มีเส้นทางการเดินการวิ่งที่มีมาตรฐาน
- 4) ถนนภายในบริเวณสวนสาธารณะควรมีขนาด ความกว้าง ตามมาตรฐานทั่วไปเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการขับขี่ มีที่จอดรถ และมีต้นไม้ร่มรื่นสองข้างทางเพื่อความสวยงาม และความน่าสนใจในการเข้าใช้บริการ
- 5) มีศูนย์ให้คำแนะนำและให้บริการผู้เข้ามาใช้บริการ

4.5.2 ด้านความปลอดภัย

- 1) มียามรักษาการณ์คอยให้ความช่วยเหลือแก่คนที่เข้ามาใช้บริการ
- 2) มีแสงสว่างในเวลากลางคืน
- 3) มีรั้วกั้นในบริเวณที่ปลอดภัย
- 4) ตัดต้นไม้ที่มีกิ่งแห้งหรือพุ่มไม้อย่างสม่ำเสมอ
- 5) ควรมีหน่วยพยาบาลคอยให้ความช่วยเหลือ

4.5.3 การดูแลรักษา

- 1) ทำความสะอาดอยู่เสมอสม่ำเสมอ เช่น การกวาดถนนหรือการเก็บขยะ
- 2) ตัดหญ้า ตัดแต่งทรงพุ่มของต้นไม้
- 3) ซ่อมแซมอุปกรณ์อยู่เสมอสม่ำเสมอ เช่น ติดป้าย เป็นต้น
- 4) ดูแลรักษาต้นไม้ภายในสวนให้ดีอยู่เสมอ

4.5.4 องค์ประกอบของสวนสาธารณะ

- 1) เส้นทางเดินในสวนสาธารณะควรกำหนดประเภทของเส้นทางแต่ละชนิดให้ชัดเจน และมีความสัมพันธ์กัน เช่น เส้นทางเดินเท้า เส้นทางจักรยาน เป็นต้น
- 2) สวนหย่อม สนามหญ้าภายในสวน เป็นพื้นที่สำหรับให้ผู้ที่มาใช้บริการได้พักผ่อนหย่อนใจ และทำกิจกรรมในเวลาว่าง
- 3) ลานอเนกประสงค์ เป็นสถานที่ทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการออกกำลังกาย และลานอเนกประสงค์ ควรจะมีทั้งกลางแจ้งหรือในที่ร่มด้วย
- 4) จุดนั่งพักผ่อน ควรจะเป็นที่นั่งใต้ต้นไม้ใหญ่หรือในร่ม เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และพักผ่อนหลังจากการออกกำลังกาย
- 5) สิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบ ได้แก่ สระน้ำ บ่อน้ำขนาดเล็ก น้ำพุ เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างที่ทำให้บรรยากาศภายในสวนสาธารณะดูผ่อนคลายเย็นสบาย ดังนั้น สถานที่ส่วนใหญ่ที่อยู่ใกล้บริเวณแหล่งน้ำมักจะถูกจัดทำให้เป็นสวนสาธารณะเพื่อประชาชน
- 6) อาคารอเนกประสงค์ เป็นสถานที่จัดทำขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ และเป็นสถานที่เพื่อพบปะกันของคนในชุมชน
- 7) เครื่องหมายและสัญลักษณ์เพื่อบ่งบอกทิศทาง ควรจัดให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์มองเห็นได้ชัดเจน
- 8) ห้องน้ำ ควรกำหนดให้มีมาตรฐาน เพียงพอต่อผู้ใช้บริการ โดยทำให้มีความสะอาดตามหลักอนามัย และมีความปลอดภัย
- 9) จุดจำหน่ายเครื่องดื่ม เป็นจุดบริการที่สำคัญอีกจุดหนึ่งเพื่อเพิ่มความสะดวกให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการสวนสาธารณะ
- 10) ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะควรจัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ เพื่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ
- 11) ที่จอดรถควรกำหนดบริเวณที่จอดรถให้ชัดเจน มีพื้นที่ให้จอดรถอย่างเพียงพอ มีการจัดการที่จอดรถอย่างเป็นระเบียบเพื่อไม่ให้เกิดการสัญจรที่ติดขัด
- 12) ระบบระบายน้ำภายในสวน ควรมีการจัดระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ เพราะสวนสาธารณะเป็นสถานที่เพื่อให้บริการ ควรจะต้องมีการกำจัดน้ำบางส่วน เพื่อให้พื้นที่มีความเหมาะสมตามการใช้งาน และมีความสะอาดอยู่ตลอดเวลา
- 13) แหล่งน้ำสำหรับบำรุงรักษาต้นไม้เป็นแหล่งน้ำที่สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า เช่น การนำน้ำจากแหล่งน้ำมารดน้ำต้นไม้ภายในสวนสาธารณะ
- 14) จุดตรวจหรือป้อมยาม ควรกำหนดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดให้มีการตรวจสอบความปลอดภัยอย่างเป็นประจำสม่ำเสมอ (เว็บไซต์เออร์เบิร์น เดเวลอปเมนต์, 2552)

จากข้อมูลข้างต้นนี้อาจสรุปได้ว่า สวนสาธารณะควรมีองค์ประกอบพื้นฐานที่เป็นมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและมีการตรวจสอบความเรียบร้อยความปลอดภัยอยู่เสมอ ซึ่งองค์ประกอบต่างๆของสวนสาธารณะอาจมีความแตกต่างกันออกไปแล้วแต่ความเหมาะสมของการใช้พื้นที่นั้นๆ อีกทั้งยังต้องมีเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายคอยช่วยกันดูแลรักษาทำนุบำรุงสวนสาธารณะ เพราะสวนสาธารณะถือเป็นทรัพย์สินของส่วนรวมเป็นสถานที่ที่ใช้ประโยชน์จากกิจกรรมร่วมกัน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กนกกาญจน์ ตูจันดา และสุชาติ ทวีพรปฐมกุล (2553) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสวนสาธารณะของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการวิจัยพบว่าเพศชาย และเพศหญิงมีสัดส่วนเท่าๆกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมปลายมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้างทั่วไป ส่วนพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาสวนสาธารณะด้วยรถโดยสารประจำทาง ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 11 - 20 นาที โดยเลือกใช้บริการสวนสาธารณะ เพราะสภาพแวดล้อมดี มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาสวนสาธารณะเพื่อการพักผ่อน ส่วนใหญ่มาใช้บริการวันเสาร์ - อาทิตย์ ในช่วงเวลา 16.00 - 21.00 น. ใช้เวลาในสวนสาธารณะประมาณ 30 - 60 นาที ส่วนใหญ่ใช้บริการสวนสาธารณะ 2 - 3 ครั้ง/สัปดาห์ และได้รับข้อมูลสวนสาธารณะจากป้ายประกาศ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน และด้านความปลอดภัย โดยมีการแยกส่วนถนนและทางเดินเท้าออกจากกัน ทำให้ผู้มาใช้บริการรู้สึกปลอดภัยในการทำกิจกรรมต่างๆ

ชัยโรจน์ ขุมมงคล ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตตา และทิพย์วรรณ สุวีรานนท์ (2545) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อความพึงพอใจในการใช้สวนสาธารณะ: กรณีศึกษาอุทยานสวรรค์ นครสวรรค์ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชายอยู่ในวัยเรียน ทำงานอายุต่ำกว่า 30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะสัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้ที่ใช้สวนสาธารณะระดับปานกลางในด้านต่างๆ คือ สภาพแวดล้อม สถานที่ ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก การใช้บริการ และการบริการของเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย สิ่งที่ผู้ใช้สวนสาธารณะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับสูง คือ ความสวยงาม บรรยากาศ ความสะอาด มีพื้นที่ออกกำลังกายเพียง มีต้นไม้ให้ความร่มรื่นปลูกเป็นระเบียบ การเดินทางมาสวนสาธารณะได้สะดวก เวลาเปิด - ปิดให้บริการที่เหมาะสม ใช้เป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การแสดงดนตรี การรณรงค์กีฬา อีกทั้งมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่เสมอ และความพึงพอใจในระดับต่ำ คือ ความเพียงพอของห้องน้ำที่อยู่ในสวนสาธารณะ จากการสำรวจพบว่า มีขยะจำนวนมาก ถึงขยะมีไม่เพียงพอจึงทำให้ส่งกลิ่นเหม็น ซึ่งเป็นปัญหาในด้านความสะอาด จำนวนสาธารณูปโภคที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อจำนวนคนที่มาใช้บริการในเวลาเดียวกัน เช่น น้ำดื่ม

ปัญหาการจำหน่ายสินค้าพื้นที่หรือทางสาธารณะ ได้พบว่า ร้านอาหาร ร้านค้าที่มาบริการในบริเวณพื้นที่สวนสาธารณะมีการจัดระบบการจัดการที่ไม่ดีพอ และการที่มีผู้มาใช้สวนสาธารณะจำนวนมากนั้นมีผลกระทบต่อปริมาณขยะ และจากการสอบถามเจาะลึกผู้ใช้บริการได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะว่า ทำให้สถานที่สกปรกบริเวณทางเดินและลู่วิ่ง ควรห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้ามาในสวนสาธารณะเพราะจะทำให้เกิดความสกปรก และอาจทำร้ายบุคคลอื่นได้ ควรมีเจ้าหน้าที่สอดส่องดูแลผู้ที่ใช้สวนสาธารณะด้วยการทำเหมาะสมหรือไม่ เช่น การทำอาจารย์ เป็นต้น โต๊ะที่นั่งในสวนสาธารณะส่วนมากเป็นของชมรมหรือกลุ่มต่างๆ ส่วนใหญ่จะชำรุดใช้การไม่ได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในชมรมหรือกลุ่มต่างๆ ไม่กล้าที่จะใช้งาน และในด้านความปลอดภัยมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่เพียงพอ เมื่อเทียบกับผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะ ทำให้บริการไม่ทั่วถึง นอกจากนี้ควรให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยสอดส่องดูแลบริเวณนอกรอบสวนสาธารณะด้วย เพราะอาจมีการงัดและลักขโมยของในรถยนต์ของผู้ที่ใช้บริการ การจัดระเบียบของรถที่ เข้า – ออก ที่จอดรถให้สะดวก

อาชัญญา รัตนอุบล (2548) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องการจัดการเรียนรู้ของแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตของสวนสาธารณะ ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่ามาตรฐานการจัดการเรียนรู้ของสวนสาธารณะมีองค์ประกอบดังนี้ 1. สวนสาธารณะควรจัดให้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แก่ประชาชนทั่วไปให้ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ตลอดเวลา 2. ควรจัดให้สวนสาธารณะเป็นแหล่งวิทยาการสำหรับนักเรียนนักศึกษาในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกจากภายในห้องเรียน 3. จัดให้สวนสาธารณะเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ โดยการจัดให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนภายในสวนสาธารณะ 4. สวนสาธารณะควรจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อเป็นการส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน 5. ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการภายในสวนสาธารณะนั้นล้วนมีความหลากหลาย และมีความแตกต่างกัน ดังนั้นสวนสาธารณะจึงควรจัดกิจกรรมทางการศึกษาที่หลากหลายเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลได้อย่างทั่วถึง 6. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาสวนสาธารณะเพื่อเป็นศูนย์กลางความร่วมมือของชุมชนและองค์กรต่างๆ ภายในชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสวนสาธารณะของตนเอง 7. ส่งเสริมเครือข่ายทางสวนสาธารณะ เพื่อเชื่อมโยงให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ประชาชนซึ่งสวนสาธารณะแต่ละแห่งควรจัดให้มีความเป็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละท้องถิ่น 8. จัดให้บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีความเอื้อต่อการศึกษาเรียนรู้ และจัดให้เป็นพื้นที่สีเขียวมากที่สุด 9. องค์กรและหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องควรจัดให้มีการอบรม และพัฒนาบุคลากรภายในสวนสาธารณะให้มีความพร้อม ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 10. มีการจัดระบบการประเมินผลการดำเนินงานและกิจกรรมของสวนสาธารณะ โดยประชาชน และ 11. จัดให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมสวนสาธารณะให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

กิตติพงษ์ ศักดิ์ศิริรัตน์ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุอยู่ระหว่าง

21 - 30 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้เฉลี่ย 10,001 - 20,000 บาท มีระดับการศึกษาอยู่ในช่วงปริญญาตรี ผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางมาใช้งานสวนสาธารณะเพราะมีบรรยากาศร่มรื่น ช่วงเวลาที่มาใช้สวน คือ 17.01 - 19.00 น. ความถี่ในการมาใช้สวนสาธารณะ คือ น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน ส่วนใหญ่มาใช้บริการกับเพื่อน จุดประสงค์ของการมาสวนสาธารณะ คือ มาทำกิจกรรมเพื่อสุขภาพ เช่น การออกกำลังกายจากการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ของพื้นที่ที่มีระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการอยู่ในระดับมาก และเรื่องการทำสวนสาธารณะอยู่ใกล้แหล่งชุมชนและเดินทางมาใช้บริการสะดวกก็มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และการไม่เรียกเก็บค่าบริการในการเข้าใช้บริการก็อยู่ในระดับที่ผู้ใช้บริการพึงพอใจมากที่สุด และผู้ใช้บริการสวนสาธารณะให้ความสำคัญในเรื่องของความสะอาดมากที่สุด ซึ่งการตกแต่งสวนสาธารณะให้มีความสวยงาม สะอาดร่มรื่นและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ จะทำให้ผู้มาใช้บริการเกิดความประทับใจในการมาใช้บริการ

นิถมน คำเอี่ยม (2553) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องแนวโน้มนวัตกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20 - 29 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ต่อเดือน 15,000 - 30,000 บาท โดยมีความสนใจในเรื่องรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจัดอยู่ในระดับมาก และลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันทั้งในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนมีแนวโน้มให้พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างกัน

กฤษณ มณีเทศ (2554) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องข้อมูลความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุ 15 - 24 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในช่วงต่ำกว่าปริญญาตรี ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้บริการในช่วงเย็น 17.00 - 19.00 น. ส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน และใช้เวลาออกกำลังกายอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไปสาเหตุที่เดินทางมาใช้บริการเพราะเพื่อต้องการมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจระดับปานกลางโดยพิจารณาแยกแต่ละด้าน ดังนี้ 1. สภาพแวดล้อมทั่วไปของสนามกีฬาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 2. ศูนย์กีฬาและสนามกีฬาประเภทต่างๆพิจารณาจากความเพียงพอต่อการใช้งาน และความสะดวกสบายของสถานที่ในการเล่นกีฬาแต่ละชนิดมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 3. ห้องน้ำและห้องอาบน้ำมีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง 4. ร้านอาหารและเครื่องดื่มมีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง 5. ที่จอดรถพิจารณาจากความกว้างขวาง ความสะดวกสบาย ความเพียงพอกับความต้องการของที่จอดรถพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ภควดี ศรีอ่อน (2555) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ในวันธรรมดาผู้ตอบแบบสอบถามนิยมมาทำกิจกรรมเดิน/วิ่ง มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาทำกิจกรรมนั่งคุย/นั่งเล่น และมาทำกิจกรรมออกกำลังกายโดยใช้อุปกรณ์ ส่วนในวันเสาร์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมมาทำกิจกรรมนั่งคุย/นั่งเล่น เป็นอันดับหนึ่ง

รองลงมาทำกิจกรรมเดิน/วิ่ง และมาทำกิจกรรมกีฬา ส่วนในวันอาทิตย์พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามนิยมมาทำกิจกรรมนั่งคุย/นั่งเล่น เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาทำกิจกรรมเดิน/วิ่ง และมาทำกิจกรรมออกกำลังกายโดยใช้อุปกรณ์ โดยรวมกิจกรรมที่ผู้คนนิยมทำมากที่สุด คือ เดิน/วิ่งออกกำลังกาย ตามด้วยการนั่งคุย/นั่งเล่น/พักผ่อนหลังทำกิจกรรม ออกกำลังกายแบบใช้อุปกรณ์และเล่นกีฬา และกิจกรรมที่เฉพาะกลุ่มจะมีผู้ที่ใช้พื้นที่ในวันธรรมดามากกว่าวันเสาร์ และวันอาทิตย์ แต่ในวันเสาร์จะมีกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น คือ มีการสวนวาดรูปและการมาเที่ยวพักผ่อนแบบครอบครัว ส่วนในวันอาทิตย์จะเป็นวันที่มีผู้มาใช้พื้นที่ใน จำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับวันอื่นๆ สรุปได้ว่า มีการทำกิจกรรม passive มากกว่ากิจกรรมแบบ active

เยาวลักษณ์ จันทมาศ และวราลักษณ์ คงอ้วน (2555) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีประกอบอาชีพพนักงานบริษัท โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาเยี่ยมชมสวนสาธารณะโดยรถประจำทาง รองลงมาคือ รถยนต์ส่วนตัวความถี่ในการใช้สวนคือนานๆ ครั้ง โดยผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในสวนสาธารณะในระดับมาก ส่วนเรื่องของขนาดความกว้างของพื้นที่สวนสาธารณะ ความปลอดภัย ความร่มรื่น ความสวยงาม และการปลูกต้นไม้บริเวณเกาะกลางถนนภายในสวนสาธารณะ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องความพึงพอใจในสวนสาธารณะของจำนวนที่จอดรถ ความสะอาด และการจัดวางพื้นที่สีเขียวระหว่างอาคาร ความสะดวกในการเข้าใช้สวนสาธารณะ รูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลายในพื้นที่สวนสาธารณะ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยในเรื่องของจำนวนถังขยะในบริเวณสวนสาธารณะ ความสว่างของสถานที่ และจำนวนการจัดวางม้านั่งภายในสวนสาธารณะ ความถี่ในการใช้สวนสาธารณะส่วนใหญ่ยาวนานๆ ครั้ง ช่วงเวลาที่ใช้บริการสวนสาธารณะส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงเวลา 18.01 - 20.00 น. และ 16.01 - 18.00 น. ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในสวนสาธารณะประมาณ 31 - 60 นาที กิจกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมทำ ได้แก่ การวิ่งออกกำลังกาย อย่างไรก็ตามเมื่อสอบถามถึงการเข้าใช้บริการสวนสาธารณะในบริเวณข้างเคียงพบว่า ประชาชนนิยมใช้สวนลุมพินีเป็นจำนวนมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

เบติโม - รัง โม่เว่น และโคเอนท์ (Bedimo - Rung, Mowen and Cohen, 2005) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง หลักการสำคัญของสวนสาธารณะในรูปแบบทางความคิด เพื่อการออกกำลังกายและสาธารณะสุข ซึ่งจากการวิจัยพบว่า การกำหนดรูปแบบการสร้างสวนสาธารณะที่กล่าวมาให้สัมพันธ์กับประโยชน์ในการใช้ และกิจกรรมการออกกำลังกายต่างๆ ทำให้สวนสาธารณะมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยจะต้องคำนึงถึงมาตรการต่างๆ ที่สามารถครอบคลุมความหมายของสวนสาธารณะ ได้แก่ ภาพลักษณ์ความเหมาะสมของสถานที่ การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัย และกฎระเบียบ ซึ่งจะต้องศึกษาข้อมูลมาจากสถานที่จริงตามหลักภูมิศาสตร์ ซึ่งในอนาคตจะต้องมีการเก็บข้อมูลที่มีรายละเอียดที่ถูกต้อง เป็นระเบียบมากกว่านี้และรวมไปถึงการปรับเปลี่ยนสถานที่ให้สอดคล้องไปกับกิจกรรมทาง

กายภาพจากความร่วมมือหลายๆ หน่วยงานเข้ามาช่วยในการพัฒนาคุณภาพของสวนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะเป็นสวนต้นแบบที่สมบูรณ์ในอนาคต

ฮัง และครอมตันน์ (Hung and Crompton, 2006) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องประโยชน์และข้อจำกัดในการใช้สวนสาธารณะในเมืองจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุของฮ่องกง ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ข้อจำกัดที่มีทั้งคนใช้และไม่ใช้สวนสาธารณะแห่งนี้ คือ การจัดการของสถานที่ที่ไม่ดีพอที่จะให้บริการ มีจำนวนคนมาใช้บริการที่มากเกินไปกว่าการรองรับของพื้นที่ในบางครั้ง และรวมไปถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้ที่ใช้บริการ จากกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในการใช้ประโยชน์จากสวนสาธารณะที่มาออกกำลังกาย และใช้ประโยชน์จากสถานที่นี้พบว่า ความแตกต่างของวัฒนธรรมมีผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์จากสวนสาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกหลายๆ อย่างมีความแตกต่างไปจากสวนสาธารณะในประเทศอื่นๆ

โคเฮนที แมคแคนซีย์ ซีกาล วิลเลียมสัน กอลิเนลลี และลอรี่ (Cohen, McKenzie, Sehgal, Williamson, Golinelli and Lurie, 2007) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งสวนสาธารณะเพื่อกิจกรรมการออกกำลังกาย ซึ่งจากการวิจัยพบว่า สวนสาธารณะนั้นมีบทบาทสำคัญต่อการออกกำลังกาย ไม่ว่าจะเป็นคนกลุ่มน้อยหรือคนที่มีรายได้ต่ำในการออกกำลังกาย เพราะวิถีชีวิตของคนในสังคมกลุ่มนี้มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการออกกำลังกายในสวนสาธารณะ และในปัจจุบันก็พบว่า สวนสาธารณะที่มีอยู่นั้นยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการในการให้บริการคนที่มาออกกำลังกาย

แมคคอกแมค ร็อค ทูฮี และฮิกเนลล์ (McCormack, Rock, Toohey and Hignell, 2010) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง ลักษณะของสวนสาธารณะในเมืองที่สอดคล้องต่อการใช้ประโยชน์และกิจกรรมการออกกำลังกาย ซึ่งจากการวิจัยพบว่า การที่สวนสาธารณะจะมีความน่าดึงดูดมากยิ่งขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับความปลอดภัยความสวยงามของสถานที่ซึ่งอำนวยความสะดวกการซ่อมบำรุงที่ดี และการดูแลอย่างใกล้ชิดในการพัฒนาสวนสาธารณะให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าคุณลักษณะของสวนออกมาสอดคล้องกับการใช้งานจะทำให้เกิดกิจกรรมในการออกกำลังกายเพิ่มเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้น

เจนนิงส์ จิน-ฟิลิปป์ปี วิลโคซ่า โชเบลลา พาวายาล่า และซิมซันบ์ (Jenningsa, Jean-Philippea, Willcoxa, Zobela, Poudyala and Simpsonb, 2016) ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องผลของทัศนคติและการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของต้นไม้ในการจัดการสวนสาธารณะ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า การวางแผนและการจัดการสวนสาธารณะให้ดูร่มรื่นเป็นระเบียบ มีการปลูกต้นไม้ของท้องถิ่นล้วนมีอิทธิพลต่อทัศนคติและการรับรู้ของคนที่ใช้สวนสาธารณะ ซึ่งส่งผลไปถึงการวางแผนการจัดการและการดูแลปรับปรุงภูมิทัศน์ และพัฒนาสวนสาธารณะหลายๆ สวนสาธารณะให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตของผู้คนในอนาคต และยังช่วยเพิ่มความน่าสนใจและมูลค่าให้กับสิ่งอำนวยความสะดวกของสวนสาธารณะที่มีอยู่ได้อีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method Research) โดยเป็นแบบวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

1) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จากข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวเดือนธันวาคมปี 2557 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,389,724 คน (สำนักงานสวนสาธารณะ, 2557)

2) ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และผู้ที่มีความรู้และทำงานเกี่ยวข้องกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครและนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage sampling method) มีรายละเอียดดังนี้

1) ผู้วิจัยทำการเลือกสวนสาธารณะที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การแบ่งสวนสาธารณะตามความนิยมในการท่องเที่ยว ความสวยงาม ความสะดวกในการเดินทางเข้าถึง และเป็นสวนสาธารณะที่อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร (เว็บไซต์ซิลไปไหน, 2559; สำนักงานสวนสาธารณะและสำนักสิ่งแวดล้อมกรุงเทพมหานคร, 2559) ซึ่งเป็นวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection sampling) ได้สวนสาธารณะที่เป็นตัวแทน ดังนี้ 1. สวนลุมพินี 2. อุทยานเบญจสิริ 3. สวนเบญจกิติ 4. สวนวชิรเบญจทัศ 5. สวนจตุจักร 6. สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ 7. สวนสราญรมย์ 8. สวนรมณีนาถ 9. สวนเสรีไทย และ 10. สวนหลวงร.9

2) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจากขนาดของประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 1,389,724 คน โดยใช้สูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ในการคำนวณ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และความผิดพลาดที่ยอมรับได้ 5% ในการสุ่มตัวอย่าง ดังสูตร

$$\text{สูตร } n = N / [1 + N(e)^2]$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ประชากร

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ 5%

$$n = 1,389,724 / [1 + 1,389,724(0.05)^2]$$

$$n = 399.91$$

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ 400 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วนตามจำนวนผู้ใช้บริการตามประเภทของสวนสาธารณะ ในเดือนธันวาคมปี 2557 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,389,724 คน ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้ดังนี้

2.1) สวนสาธารณะขนาดเล็กหรือสวนชุมชน ได้แก่ อุทยานเบญจสิริ และสวนรมณีนาถ มีผู้ใช้บริการจำนวน 189,312 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 เมื่อนำมาเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 400 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจากสวนสาธารณะขนาดเล็ก จำนวน 55 คน

2.2) สวนสาธารณะขนาดกลาง หรือสวนระดับเขตหรือย่าน ได้แก่ สวนเบญจกิติ สวนจตุจักร สวนลุมพินี สวนวชิรเบญจทัศ สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ และสวนเสรีไทย มีผู้ใช้บริการจำนวน 1,012,672 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 72.75 เมื่อนำมาเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 400 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจากสวนสาธารณะขนาดกลาง จำนวน 291 คน

2.3) สวนสาธารณะขนาดใหญ่ หรือสวนสาธารณะระดับเมือง ได้แก่ สวนหลวงร.9 มีผู้ใช้บริการจำนวน 187,740 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.50 เมื่อนำมาเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 400 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจากสวนสาธารณะขนาดใหญ่ จำนวน 54 คน (เว็บไซต์ซิลไปไหน, 2559; สำนักงานสวนสาธารณะและสำนักสิ่งแวดล้อมกรุงเทพมหานคร, 2559) โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญทั้งเพศชายและเพศหญิงที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

1.2.2 ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ผู้ที่มีความรู้และทำงานเกี่ยวข้องกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำนวนรวมทั้งสิ้น 3 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามถามพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ประมาณค่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร มากน้อย 5 ระดับ (Likert Scale) จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มีเกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของคำถามแบบมาตราประมาณค่าระดับความคิดเห็นมากน้อย 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
คะแนน 5	ระดับความคิดเห็นนักท่องเที่ยวเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนน 4	ระดับความคิดเห็นนักท่องเที่ยวเห็นด้วยมาก
คะแนน 3	ระดับความคิดเห็นนักท่องเที่ยวเห็นด้วยปานกลาง
คะแนน 2	ระดับความคิดเห็นนักท่องเที่ยวเห็นด้วยน้อย
คะแนน 1	ระดับความคิดเห็นนักท่องเที่ยวเห็นด้วยน้อยที่สุด

จากการแบ่งระดับการประเมิน 5 ระดับ สามารถนำมาวิเคราะห์เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็น (ยูทอร์ ไทยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม, 2553) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่นักท่องเที่ยวเห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่นักท่องเที่ยวเห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่นักท่องเที่ยวเห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่นักท่องเที่ยวเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่นักท่องเที่ยวเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

2) แบบสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ผู้ที่มีความรู้และทำงานเกี่ยวข้องกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1.1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนา สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และนำไปปรึกษาอาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เพื่อให้มีความตรงตามเนื้อหาโดยให้เนื้อหาครอบคลุม ถึงแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

1.2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน พิจารณาค่าความตรงของแบบสอบถามด้วยวิธีตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม วัตถุประสงค์ และเนื้อหา โดยค่าที่ได้ต้องใกล้เคียง 1 มากที่สุด หรือมากกว่า 0.6 ขึ้นไป (Rovinelli and Hambleton, 1977) เพราะถือว่าค่าที่ได้เพียงพอ และเป็นที่ยอมรับทางสถิติ ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.90 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับให้เกิดความสมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

1.3) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักท่องเที่ยวที่คล้ายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนเพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค โดยค่าที่ได้ต้องมีค่า ใกล้เคียง 1 มากที่สุดหรือ 0.7 ขึ้นไป (Nunnally and Bernstein, 1994) เพราะถือว่าค่าที่ได้เพียงพอ และเป็นที่ยอมรับทางสถิติ ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.916 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับให้เกิดความสมบูรณ์ ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยตามขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยวางแผนดำเนินการเก็บข้อมูล และกำหนด วันเดินทาง โดยทำการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองบริเวณสวนสาธารณะที่เป็นที่นิยมในการท่องเที่ยวเชิง สุขภาพในกรุงเทพมหานคร โดยแจกแบบสอบถามจากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยเลือกเฉลี่ยระหว่างเพศ และอายุ ทั้งนี้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านและตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และผู้วิจัยจะเก็บแบบสอบถาม หลังจากผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว โดยช่วงระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล คือ วันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม 2559 ถึงวันอาทิตย์ที่ 20 พฤศจิกายน 2559 โดยกระจายวัน และช่วงเวลาในการ

เก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายครบถ้วนสมบูรณ์ หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม ลงรหัสข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ผล

2) ผู้วิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ทั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ผู้ที่มีความรู้และทำงานเกี่ยวข้องกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 คน ซึ่งช่วงระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน 2559 ถึงวันอังคารที่ 22 พฤศจิกายน 2559 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ และการจดบันทึกตามประเด็นหลักในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ หาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดังต่อไปนี้

1.1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 5 ข้อ และแบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ข้อ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

1.2) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จำนวน 24 ข้อ นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

1.3) แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จำนวน 1 ข้อ ใช้การวิเคราะห์ความถี่ของความคิดเห็นในประเด็นที่เหมือนกันและสอดคล้องกัน นำเสนอผลวิเคราะห์เป็นรายข้อพร้อมความถี่

2) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะใช้การถอดความและวิเคราะห์ความถี่ของความคิดเห็นในประเด็นที่เหมือนกันและสอดคล้องกัน นำเสนอผลวิเคราะห์เป็นรายข้อพร้อมความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ และผู้วิจัยได้จำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ผู้ที่มีความรู้และทำงานเกี่ยวข้องกับสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

1.4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักท่องเที่ยวยาวชาวไทยที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) เป็นรายชื่อ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 1 - 5

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	31	56.36	143	49.14	23	42.59
หญิง	24	43.64	148	50.86	31	57.41
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 56.36 และเพศหญิง จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 43.64

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 50.86 และเพศชาย 143 คน คิดเป็นร้อยละ 49.14

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 57.41 และเพศชาย 23 คน คิดเป็นร้อยละ 42.59

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	ส่วนขนาดเล็ก		ส่วนขนาดกลาง		ส่วนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15 - 24	19	34.55	137	47.08	19	35.19
25 - 34	10	18.18	72	24.74	22	40.74
35 - 44	15	27.27	36	12.37	7	12.96
45 - 54	6	10.91	21	7.22	3	5.56
55 - 64	4	7.27	19	6.53	2	3.70
มากกว่า 64 ขึ้นไป	1	1.82	6	2.06	1	1.85
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้ส่วนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 34.55 รองลงมาอายุระหว่าง 35 - 44 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 และอายุระหว่าง 25 - 34 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้ส่วนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 47.08 รองลงมาอายุระหว่าง 25 - 34 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.74 และอายุระหว่าง 35 - 44 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.37

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้ส่วนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 รองลงมาอายุระหว่าง 15 - 24 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 และอายุระหว่าง 35 - 44 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.96

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	สวณขนาดเล็ก		สวณขนาดกลาง		สวณขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	27	49.09	88	30.24	20	37.04
ปริญญาตรี	27	49.09	178	61.17	32	59.26
สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.82	25	8.59	2	3.70
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวณขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 49.09 และมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 49.09 รองลงมาคือ มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวณขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 61.17 รองลงมาคือ การศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 30.24 และมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.59

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวณขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 59.26 รองลงมาคือ มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 และมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	สวขนาดเล็ก		สวขนาดกลาง		สวขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	18	32.73	114	39.18	14	25.93
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	3.64	19	6.53	3	5.56
พนักงานบริษัทเอกชน	7	12.73	86	29.90	19	35.19
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	11	20.00	33	11.00	11	20.37
ค้าขาย/รับจ้าง	14	25.45	23	7.90	4	7.41
อื่นๆ	3	5.45	16	5.50	3	5.56
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.73 รองลงมาคือ ค้าขาย/รับจ้าง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.45 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวขนาดกลาง ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 39.18 รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 รองลงมาคือ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.37

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000	15	27.27	98	33.68	14	25.93
10,001 – 20,000	16	29.09	89	30.58	17	31.48
20,001 – 30,000	15	27.27	50	17.18	11	20.37
30,001 – 40,000	4	7.27	26	8.93	4	12.96
มากกว่า 40,001 ขึ้นไป	5	9.09	28	9.62	3	9.26
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.09 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 33.68 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 30.58 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.18

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 31.48 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.37

2. พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) เป็นรายชื่อ ปราบกฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 6 – 13

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความถี่ในการใช้สวนสาธารณะแห่งนี้

ความถี่ในการใช้สวนสาธารณะแห่งนี้	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้ทุกวัน	3	5.45	19	6.53	0	0.00
ใช้ 4 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์	11	20.00	29	9.97	9	16.67
ใช้ 1 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์	12	21.82	66	22.68	11	20.37
ใช้ 1 - 3 ครั้งต่อเดือน	14	25.45	74	25.43	16	29.63
ใช้น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	15	27.27	103	35.40	18	33.33
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้สวนสาธารณะน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 รองลงมาคือ ใช้ 1 - 3 ครั้งต่อเดือน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.45 และใช้ 1 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.82

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้สวนสาธารณะ ใช้น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 รองลงมาคือใช้ 1 - 3 ครั้งต่อเดือน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 25.43 และใช้ 1 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.68

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้สวนสาธารณะ ใช้น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ ใช้ 1 - 3 ครั้งต่อเดือน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 และใช้ 1 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.37

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิธีการเดินทางมาใช้สวนสาธารณะ

วิธีการเดินทางมาใช้สวนสาธารณะ	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เดิน	14	25.45	5	17.53	3	5.56
จักรยาน	1	1.82	11	3.78	1	1.85
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	17	30.91	33	11.34	14	25.93
รถยนต์ส่วนตัว	4	7.27	50	17.18	28	51.85
รถประจำทาง/รถรับจ้าง	12	21.82	66	22.68	8	14.81
รถไฟฟ้า BTS/MRT	7	12.73	79	27.15	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	1	0.34	0	0.00
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีการเดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถจักรยานยนต์ส่วนตัว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 30.91 รองลงมาคือ การเดิน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.45 และรถประจำทาง/รถรับจ้าง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.82

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีการเดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถไฟฟ้า BTS/MRT จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 27.15 รองลงมาคือ รถประจำทาง/รถรับจ้าง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.68 และรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.18

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีการเดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ส่วนตัว จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 และรถประจำทาง/รถรับจ้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะ

วัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะ	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกาย	34	61.82	123	42.27	26	48.15
เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	16	29.09	100	34.36	24	44.44
เพื่อพบปะเพื่อนฝูง	4	7.27	28	9.62	1	1.85
เพื่อถ่ายรูป	0	0.00	27	9.28	0	0.00
เพื่อการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ	0	0.00	8	2.75	2	3.70
อื่นๆ	1	1.82	5	1.72	1	1.85
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะ เพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกายจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 61.82 รองลงมาคือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.09 และเพื่อพบปะเพื่อนฝูง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.27

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะ เพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกาย จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 42.27 รองลงมาคือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 34.36 และเพื่อพบปะเพื่อนฝูง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.62

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะ เพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกาย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 48.15 รองลงมาคือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และเพื่อการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามการใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะ

การใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะ	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 นาที	11	20.00	45	15.46	8	14.81
15 – 30 นาที	25	45.45	94	32.30	22	40.74
มากกว่า 30 นาที	19	34.55	152	52.23	24	44.44
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเดินทางมาสวนสาธารณะ ใช้เวลา 15 - 30 นาที จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาคือ มากกว่า 30 นาที จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 34.55 และต่ำกว่า 15 นาที จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเดินทางมาสวนสาธารณะ มากกว่า 30 นาที จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 52.23 รองลงมาคือ ใช้เวลา 15 - 30 นาที จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 และต่ำกว่า 15 นาที จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.46

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเดินทางมาสวนสาธารณะ มากกว่า 30 นาที จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ ใช้เวลา 15 - 30 นาที จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 และต่ำกว่า 15 นาที จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เหตุผลที่เข้ามาใช้สวนสาธารณะ

เหตุผลที่เข้ามาใช้สวนสาธารณะ	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เดินทางสะดวก	22	40.00	84	28.87	13	24.07
ทางผ่านระหว่างกลับบ้าน	10	18.18	23	7.90	2	3.70
บรรยากาศในสวนดี	17	30.91	143	49.14	33	61.11
มีกิจกรรมที่หลากหลาย	4	7.27	20	6.87	3	5.56
มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน	1	1.82	7	2.41	0	0.00
อื่นๆ	1	1.82	14	4.81	3	5.56
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มาใช้สวนสาธารณะ เพราะเดินทางสะดวก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ บรรยากาศในสวนดี จำนวน 17 คิดเป็นร้อยละ 30.91 และเป็นทางผ่านระหว่างกลับบ้าน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มาใช้สวนสาธารณะเพราะบรรยากาศในสวนดี จำนวน 143 คิดเป็นร้อยละ 49.14 รองลงมาคือ เดินทางสะดวก จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.87 และเป็นทางผ่านระหว่างกลับบ้าน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มาใช้สวนสาธารณะเพราะบรรยากาศในสวนดี จำนวน 33 คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมาคือ เดินทางสะดวก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.07 มีกิจกรรมที่หลากหลาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 และอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม
ช่วงเวลาที่เข้ามาใช้สวนสาธารณะ

ช่วงเวลาที่เข้ามาใช้ สวนสาธารณะ	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
05.00 – 08.00 น. (ช่วงเช้า)	1	1.82	6	2.06	2	3.70
08.01 – 11.00 น. (ช่วงสาย)	0	0.00	27	9.28	0	0.00
11.01 – 14.00 น. (ช่วงกลางวัน)	1	1.82	35	12.03	4	7.41
14.01 – 17.00 น. (ช่วงบ่าย)	27	49.09	106	36.43	14	25.93
17.01น. – สวนปิด (ช่วงเย็น)	26	47.27	117	40.21	34	63.96
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เดินทางมาใช้บริการในสวนสาธารณะในช่วงเวลา 14.01 – 17.00 น. (ช่วงบ่าย) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 49.09 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 17.01 – ถึงสวนปิด (ช่วงเย็น) จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 ช่วงเวลา 05.00 – 08.00 น. (ช่วงเช้า) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 และ ช่วงเวลา 11.01 – 14.00 น. (ช่วงกลางวัน) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่เดินทางมาใช้บริการในสวนสาธารณะในช่วง 17.01 – สวนปิด (ช่วงเย็น) จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 40.21 รองลงมาคือ ช่วง 14.01 – 17.00 น. (ช่วงบ่าย) จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 36.43 และช่วง 11.01 – 14.00 น. (ช่วงกลางวัน) จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.03

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่เดินทางมาใช้บริการในสวนสาธารณะในช่วง 17.01 – สวนปิด (ช่วงเย็น) จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 63.96 รองลงมาคือ ช่วง 14.01 – 17.00 น. (ช่วงบ่าย) จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 และช่วง 11.01 น. – 14.00 น. (ช่วงกลางวัน) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเวลาที่อยู่ในสวนสาธารณะ

เวลาที่อยู่ในสวนสาธารณะ	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 30 นาที	2	3.64	26	8.93	0	0.00
ตั้งแต่ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง	21	38.18	107	36.77	22	40.74
มากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป	32	58.18	158	54.30	32	59.26
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 58.18 รองลงมาคือ ตั้งแต่ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 38.18 และไม่เกิน 30 นาที จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.64

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 รองลงมาคือ ตั้งแต่ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 36.77 และไม่เกิน 30 นาที จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.93

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 59.26 และตั้งแต่ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม
ผู้ใช้สวนสาธารณะมากับใคร

ผู้ใช้สวนสาธารณะมา กับใคร	สวนขนาดเล็ก		สวนขนาดกลาง		สวนขนาดใหญ่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
คนเดียว	13	23.64	66	22.68	14	25.93
เพื่อน	26	47.27	170	58.42	16	29.63
ครอบครัว/ญาติ	13	23.64	50	17.18	24	44.44
อื่นๆ	3	5.45	5	1.72	0	0.00
รวม	55	100.00	291	100.00	54	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มากับเพื่อน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 รองลงมาคือ มากับครอบครัว/ญาติ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 23.64 และมาคนเดียว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 23.64

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มากับเพื่อน จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 58.42 รองลงมาคือ มาคนเดียว จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.68 และมากับครอบครัว/ญาติ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.18

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มากับครอบครัว/ญาติ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ มากับเพื่อน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 และมาคนเดียว จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นรายชื่อ ปรัชญาผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 14 - 17

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.16	0.598	ปานกลาง	3.60	0.543	มาก	3.71	0.560	มาก
ด้านความปลอดภัย	3.16	0.740	ปานกลาง	3.29	0.663	ปานกลาง	3.56	0.657	มาก
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	3.52	0.655	มาก	3.86	0.523	มาก	3.98	0.580	มาก
รวม	3.28	0.553	ปานกลาง	3.54	0.488	มาก	3.75	0.499	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวขนาดเล็ก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.598) และด้านความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.740)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.523) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.543)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้สวขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.580) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.560) และด้านความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.657)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
เส้นทางเดิน และวิ่งในสวนสาธารณะ มีมาตรฐาน	3.69	0.858	มาก	3.97	0.694	มาก	4.17	0.693	มาก
เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทาง ใช้งานได้ ไม่ซ้ำรูด และสามารถมองเห็นได้ ชัดเจน	3.11	0.936	ปานกลาง	3.60	0.830	มาก	3.70	0.838	มาก
มีสวนหย่อม สนามหญ้า และต้นไม้ ภายในสวน ทำให้ท่านรู้สึกสดชื่น และให้ความร่มรื่น	4.02	0.733	มาก	4.31	0.748	มาก	4.61	0.627	มากที่สุด
ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำมีความสะอาด มีมาตรฐาน และเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	3.00	0.943	ปานกลาง	3.28	0.966	ปานกลาง	3.69	0.948	มาก
จุดบริการน้ำดื่มฟรีมีความสะอาด และเพียงพอต่อความต้องการของท่าน	2.20	1.007	น้อย	2.59	1.015	ปานกลาง	2.56	1.144	ปานกลาง

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
มีลานและอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆ ได้	3.24	0.860	ปานกลาง	3.57	0.857	มาก	3.67	0.932	มาก
มีที่นั่งพักผ่อน และพักผ่อนหลังจากการออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของท่าน	3.75	0.947	มาก	3.92	0.845	มาก	4.15	0.737	มาก
จุดจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มในสวนสาธารณะเพียงพอต่อความต้องการของท่าน	2.56	1.102	ปานกลาง	2.71	1.047	ปานกลาง	3.11	0.925	ปานกลาง
มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย	3.27	0.870	ปานกลาง	3.57	0.866	มาก	3.70	0.838	มาก
ที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	2.76	0.902	ปานกลาง	3.08	0.942	ปานกลาง	3.74	0.828	มาก
รวม	3.16	0.598	ปานกลาง	3.60	0.543	มาก	3.71	0.560	มาก

ตารางที่ 15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.870) มีลานและอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆ ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.860) เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ ไม่ซ้ำรูด และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.936) ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำมีความสะอาด มีมาตรฐาน และเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.943) ที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 2.76$, S.D. = 0.902) และจุดจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มในสวนสาธารณะเพียงพอต่อความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 2.56$, S.D. = 1.102)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีสวนหย่อม สนามหญ้า และต้นไม้ภายในสวน ทำให้ท่านรู้สึกสดชื่น และให้ความร่มรื่น ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.748) รองลงมา คือ เส้นทางเดินและวิ่งในสวนสาธารณะมีมาตรฐาน ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.694) ที่นั่งพักผ่อน และพักผ่อนน้อยหลังจากการออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.845) เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ ไม่ซ้ำรูด และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.830) มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.866) และมีลานและอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆได้ ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.857)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เส้นทางเดิน และวิ่งในสวนสาธารณะมีมาตรฐาน ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.693) มีที่นั่งพักผ่อน และพักผ่อนน้อยหลังจากการออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.737) ที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.828) มีเครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ ไม่ซ้ำรูด และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.838) มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.838) ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำมีความสะอาดมีมาตรฐาน และเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.948) และมีลานและอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆได้ ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.932)

จากตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านความปลอดภัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านความปลอดภัย	ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ	3.31	0.900	ปานกลาง	3.31	0.884	ปานกลาง	3.54	0.745	มาก
มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ	3.42	0.786	ปานกลาง	3.45	0.835	ปานกลาง	3.69	0.843	มาก
มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องที่เพื่อดูแลความปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ	3.13	1.019	ปานกลาง	3.30	0.840	ปานกลาง	3.54	0.840	มาก
ที่จอดรถเป็นระเบียบและมีความปลอดภัย	3.11	0.956	ปานกลาง	3.24	0.869	ปานกลาง	3.83	0.666	มาก
มีป้ายเตือนในจุดที่เสี่ยงอันตรายจากสัตว์และอุบัติเหตุ	2.84	1.014	ปานกลาง	3.17	0.934	ปานกลาง	3.22	1.076	ปานกลาง
รวม	3.16	0.740	ปานกลาง	3.29	0.663	ปานกลาง	3.56	0.657	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.786) มีไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.900) มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นเพื่อดูแลความปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 1.019) มีที่จอดรถเป็นระเบียบ และมีความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.956) และมีป้ายเตือนในจุดที่เสี่ยงอันตรายจากสัตว์ และอุบัติเหตุ ($\bar{x} = 2.84$, S.D. = 1.014)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.835) มีไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.884) มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นเพื่อดูแลความปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = 0.840) ที่จอดรถเป็นระเบียบและมีความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.869) และมีป้ายเตือนในจุดที่เสี่ยงอันตรายจากสัตว์ และอุบัติเหตุ ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.934)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ที่จอดรถเป็นระเบียบและมีความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.666) มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.843) มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นเพื่อดูแลความปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.840) และมีไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.745)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือกสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน	3.22	1.013	ปานกลาง	3.81	0.843	มาก	4.19	0.729	มาก
บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน	3.80	0.869	มาก	4.26	0.696	มาก	4.37	0.681	มาก
สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน	3.51	0.858	มาก	3.88	0.820	มาก	3.94	0.738	มาก
กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน	3.51	0.920	มาก	3.70	0.825	มาก	4.04	0.868	มาก
การไม่เก็บค่าเข้าในการใช้บริการสวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ	4.33	0.840	มาก	4.29	0.901	มาก	4.20	0.898	มาก

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน	4.00	0.882	มาก	4.20	0.715	มาก	4.19	0.779	มาก
การให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับสวนสาธารณะและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน	3.18	0.964	ปานกลาง	3.56	0.813	มาก	3.70	0.983	มาก
การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อเชิญชวนให้มาใช้บริการในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน	2.89	1.048	ปานกลาง	3.43	0.873	ปานกลาง	3.48	0.841	ปานกลาง
การจัดทำแผนที่สำหรับเส้นทางการท่องเที่ยวในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน	3.24	1.105	ปานกลาง	3.63	0.843	มาก	3.74	0.955	มาก
รวม	3.52	0.655	มาก	3.86	0.523	มาก	3.98	0.580	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การไม่เก็บค่าเข้าในการใช้บริการสวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.840) ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.882) บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.869) กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.920) และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.858)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การไม่เก็บค่าเข้าในการใช้บริการสวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.901) บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.696) ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.715) สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.820) ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือกสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.843) กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะ ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.825) การจัดทำแผนที่สำหรับเส้นทางท่องเที่ยวในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.843) และการให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับสวนสาธารณะและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.813)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.681) การไม่เก็บค่าเข้าในการใช้บริการสวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.898) ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.779) ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือกสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.729) กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.868) สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.738) การจัดทำแผนที่สำหรับเส้นทางท่องเที่ยว

ในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.955) และการให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับสวนสาธารณะและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.983)

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงผลดังตารางที่ 18 - 20

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้ใช้งานสวนสาธารณะขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ควรมีการดูแล ซ่อมบำรุง และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะ จุดบริการน้ำดื่ม และมีบริการยืมอุปกรณ์กีฬา เพื่อเพิ่มความสะอาดให้แก่ผู้มาใช้บริการ	17	60.71
2. ควรมีการเพิ่มกิจกรรมภายในสวนสาธารณะและเพิ่มพื้นที่ต่างๆ ให้สามารถรองรับจำนวนของคนที่มาใช้บริการได้	4	14.28
3. ควรมีการจัดการสวนสาธารณะที่ดี มีการพัฒนาสวนสาธารณะ และเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มากขึ้น	2	7.14
4. ควรมีความเข้มงวดในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยภายในและบริเวณโดยรอบสวนสาธารณะ	2	7.14
5. ควรสร้างสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครให้มากขึ้น เนื่องจากสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้บริการสวนสาธารณะ	2	7.14
6. ควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมภายในสวนให้กับผู้ใช้บริการอยู่เสมอ	1	3.59
รวม	28	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่าผู้ที่ใช้สวนสาธารณะขนาดเล็กส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรมีการดูแลซ่อมบำรุง และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะ จุดบริการน้ำดื่มและบริการยืมอุปกรณ์กีฬาเพื่อเพิ่มความสะอาดให้แก่ผู้มาใช้บริการ จำนวน

17 คน คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมา คือ ควรมีการเพิ่มกิจกรรมภายในสวนสาธารณะและเพิ่มพื้นที่ต่างๆ ให้สามารถรองรับจำนวนของคนที่มาใช้บริการได้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 ควรมีการจัดการสวนสาธารณะที่ดี มีการพัฒนาสวนสาธารณะ และเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มากขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ควรมีความเข้มงวดในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยภายใน และบริเวณโดยรอบสวน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และควรสร้างสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครให้มากขึ้น เนื่องจากสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้บริการสวนสาธารณะจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้ใช้งานสวนสาธารณะขนาดกลางในกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ควรเพิ่มที่จอดรถให้เพียงพอ มีการแบ่งพื้นที่ให้ชัดเจน และสงวนสิทธิ์ให้เฉพาะผู้ที่มาใช้บริการเท่านั้น	13	12.38
2. ควรมีการปรับปรุงทัศนียภาพให้มีความสวยงาม ร่มรื่นเหมาะแก่การพักผ่อน และการออกกำลังกายอยู่เสมอ เช่น การเพิ่มจำนวนต้นไม้ การจัดแต่งสวนไม้ดอก ไม้ประดับ	10	9.52
3. ควรเพิ่มจำนวนจุดที่ให้แสงสว่าง พร้อมทั้งมีการจัดการระบบไฟฟ้าที่ดี และรวดเร็วในกรณีที่เกิดไฟไหม้ภายในสวนเกิดการชำรุดหรือเสียหาย เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้น	9	8.57
4. ควรมีการรักษาความสะอาดของห้องน้ำ พร้อมทั้งเพิ่มจำนวนห้องน้ำ เพื่อให้เพียงพอต่อผู้ที่มาใช้บริการสวนสาธารณะ	8	7.62
5. ควรมีมาตรการในการจัดการ และรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น เพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของผู้มาใช้บริการ	8	7.62
6. ควรมีการจัดทำเส้นทางจักรยานแยกออกจากเส้นทางเดินหรือวิ่ง เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ	7	6.67
7. ควรมีการดูแล บำรุงรักษา ลู่วางเดินหรือวิ่งให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงเส้นทางจักรยาน	5	4.77
8. ควรมีการเพิ่มจำนวนเครื่องออกกำลังกายให้เพียงพอต่อการใช้บริการ และควรมีการบำรุงรักษาเครื่องออกกำลังกายให้มีความพร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ	5	4.77
9. ควรเพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมในสวนสาธารณะให้มากขึ้น	5	4.77

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. ควรเพิ่มจำนวนสวนสาธารณะให้มากขึ้น โดยเฉพาะในชุมชน เพื่อการเดินทางเข้าถึงที่สะดวก และเพียงพอต่อการใช้บริการ	5	4.77
11. ควรมีการจัดทำป้ายบอกทางที่ชัดเจน มีป้ายเตือนอันตรายจากสัตว์ และมีฉาซีฟ และง่ายต่อการมองเห็น มีการซ่อมแซมป้ายที่ชำรุดอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มความสะดวกและความปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ	4	3.81
12. ควรมีการเพิ่มจุด หรือศาลาสำหรับการนั่งพักผ่อนให้เพียงพอต่อความต้องการ และเป็นที่ยลบนไฟให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ และมีการจัดสร้างอาคารที่มีเครื่องปรับอากาศให้บริการ	4	3.81
13. ควรมีการเพิ่มเสียงตามสาย หรือมีจุดประชาสัมพันธ์หรือโฆษณา เกี่ยวกับข้อมูลของสวนสาธารณะ และการออกกำลังกาย รวมถึง การประกาศเตือนเวลาเปิด-ปิด และสิ่งนี้อาจก่อให้เกิดอันตราย	4	3.81
14. ควรมีจุดบริการน้ำดื่มฟรี และมีการรักษาความสะอาดของจุดบริการ น้ำดื่มฟรี	3	2.86
15. ควรมีจักรยานให้บริการยืมใช้ฟรี หรือมีค่าบริการที่ไม่แพงจนเกินไป	2	1.90
16. ควรมีการจัดการสวนสาธารณะให้สะอาด มีการจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ อย่างรวดเร็ว ได้มาตรฐาน และปลอดภัย	2	1.90
17. ควรมีการจัดการระบบน้ำ และไฟได้เป็นอย่างดี มีมาตรฐาน	2	1.90
18. ควรมีการจัดการให้ผู้ที่มาปั่นจักรยานสามารถปั่นจักรยานได้ตลอดทั้งวัน	2	1.90
19. ควรมีการสร้างยิมหรือฟิตเนสเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ที่ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	2	1.90
20. ควรมีการจัดการต้นไม้ที่ดีเพื่อไม่ให้รกเกินไป และไม่ก่อให้เกิดอันตราย	1	0.95
21. ควรมีการจัดตั้งสวนสำหรับเด็กหรือศูนย์กีฬาสำหรับเยาวชนที่มีบริการ สระว่ายน้ำหรือฟิตเนส เพื่อการออกกำลังกายที่ครบวงจรมากยิ่งขึ้น	1	0.95
22. ควรมีจุดจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มให้บริการแก่ผู้ที่มาใช้บริการ	1	0.95
23. ควรมีสถานที่รับฝากสัมภาระให้เพียงพอต่อจำนวนผู้มาใช้บริการ	1	0.95
24. ควรมีการจัดทำหลังคาหรือโดมบริเวณสนามบาสเกตบอล เพื่อใช้ในการป้องกันแสงแดด และฝน พร้อมทั้งมีการจัดทำ เป็นห้องกระจก และติดตั้งเครื่องปรับอากาศ	1	0.95
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่าผู้ที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มที่จอดรถให้เพียงพอ มีการแบ่งพื้นที่ให้ชัดเจน และสงวนสิทธิ์ให้เฉพาะผู้ที่มาใช้บริการเท่านั้น

จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.38 รองลงมาควรมีการปรับปรุงทัศนียภาพให้มีความสวยงาม ร่มรื่น เหมาะแก่การพักผ่อน และการออกกำลังกายอยู่เสมอ เช่น การเพิ่มจำนวนต้นไม้ การจัดแต่งสวนไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และควรเพิ่มจำนวนจุดที่ให้แสงสว่าง พร้อมทั้งมีการจัดการระบบไฟฟ้าที่ดี และรวดเร็วในกรณีที่ไฟฟ้าภายในสวนเกิดการชำรุดหรือเสียหาย เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้ใช้งานสวนสาธารณะขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ควรมีการดูแล บำรุงรักษาอุปกรณ์ออกกำลังกายให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และมีมาตรฐาน	4	20.00
2. ควรมีที่ให้แสงสว่างอย่างเพียงพอในเวลากลางคืน	3	15.00
3. ควรมีการจัดการปัญหาเรื่องสุนัขจรจัดภายในสวนสาธารณะ	2	10.00
4. ควรมีการจัดการห้องน้ำให้มีความสะอาด ไม่ชำรุด และพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	2	10.00
5. ควรมีจุดทิ้งขยะให้เพียงพอต่อความต้องการ	1	5.00
6. ควรมีจุดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอ	1	5.00
7. ควรเพิ่มจำนวนสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร	1	5.00
8. ควรมีบริการเช่าจักรยานสวนสาธารณะ	1	5.00
9. ควรจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และแยกสถานที่ทำกิจกรรมให้เป็นสัดส่วนเพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนผู้ใช้	1	5.00
10. ควรมีจุดบริการรับฝากสัมภาระในสวนสาธารณะ	1	5.00
11. ควรมีการจัดการทำป้ายสัญลักษณ์ภายในสวน เช่น ป้ายเตือนต่างๆ และป้ายบอกระยะทางวิ่งหรือเดิน หรือปั่นจักรยาน	1	5.00
12. ควรมีการจัดการเรื่องที่จอดรถให้เพียงพอต่อจำนวนผู้ใช้บริการและมีความปลอดภัย	1	5.00
13. สวนสาธารณะควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมาใช้บริการสวนสาธารณะมากยิ่งขึ้น	1	5.00
รวม	20	100.00

จากตารางที่ 20 พบว่าผู้ที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรมีการดูแล บำรุงรักษาอุปกรณ์ออกกำลังกายให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และมีมาตรฐาน จำนวน

4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาคือควรมีที่ให้แสงสว่างอย่างเพียงพอในเวลากลางคืน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ควรมีการจัดการปัญหาเรื่องสุนัขจรจัดภายในสวนสาธารณะ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และควรมีการจัดการห้องน้ำให้มีความสะอาด ไม่ชำรุด และพร้อมใช้งานอยู่เสมอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านสวนสาธารณะ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการในสวนสาธารณะ จำนวนรวมทั้งสิ้น 3 ท่าน โดยผู้วิจัยนำข้อมูลจากการจดบันทึก และบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียงมาเปิดฟังเพื่อวิเคราะห์ และสรุปตามประเด็นดังต่อไปนี้

จากการสัมภาษณ์โดยมีผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสวนสาธารณะจำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจำนวน 1 ท่าน นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการสวนสาธารณะจำนวน 1 ท่าน รวมทั้งหมด 3 ท่าน

คำถามข้อที่ 1 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสภาพสวนสาธารณะในปัจจุบัน

คำตอบ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ว่า

1. ควรสร้างสวนสาธารณะเพิ่มเพราะปัจจุบันมีผู้มาใช้สวนสาธารณะเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น
2. สัดส่วนของพื้นที่สีเขียวกับจำนวนประชากรของประเทศไทยถือว่ายังไม่ได้มาตรฐานสากล
3. ห้องสุขาบางแห่งพบว่ามีปัญหาเรื่องความสะอาด เพราะมีจำนวนผู้ใช้เป็นจำนวนมาก เนื่องจากจำนวนห้องน้ำภายในสวนสาธารณะมีจำนวนจำกัด หรือ มีระยะทางไกลยากต่อการเข้าใช้บริการ
4. ถ้ามีการคมนาคมขนส่งหรือมีบริการจัดการเดินทางสาธารณะที่สามารถเดินทางเข้าถึงได้ง่ายจะทำให้มีประชาชนมาใช้บริการมากยิ่งขึ้น
5. สวนสาธารณะขนาดเล็กมีการบริหารจัดการในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีคุณภาพเท่ากับสวนสาธารณะที่มีขนาดใหญ่ เช่น ความปลอดภัย ที่จอดรถ ความสะอาดของห้องน้ำ

คำถามข้อที่ 2 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการจัดการสวนสาธารณะให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานคร

คำตอบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ว่า

1. สวนสาธารณะควรมีการเพิ่มจำนวน และปรับปรุงคุณภาพของห้องน้ำสำหรับคนพิการที่ไร้รถเข็น เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการที่เข้ามาใช้บริการสวนสาธารณะ

2. สวนสาธารณะควรมีระบบการจัดการที่ดีมีมาตรฐาน เหมาะสมกับการใช้งาน และตอบสนองกับการทำกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในรูปแบบต่างๆ

3. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องความปลอดภัยมากขึ้น เช่น ควรมีก້ອງวงจรปิดในสวนสาธารณะ มีแสงสว่างเพียงพอกระจายอยู่ทั่วสวนสาธารณะเพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากอันตรายต่างๆ

4. สวนสาธารณะควรมีการจัดการที่ดี ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ การมีศูนย์ออกกำลังกาย มีกิจกรรมที่รองรับผู้ใช้บริการด้านสุขภาพ เช่น ฟิตเนส สระว่ายน้ำ สนามบาสเกตบอล สนามเทนนิส รวมถึงห้องสมุด และศูนย์เยาวชน

คำถามข้อที่ 3 ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกใดบ้างที่จะช่วยในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

คำตอบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า

1. ควรมีการจัดการ และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานภายในสวนสาธารณะให้มีมาตรฐานเดียวกันในทุกขนาดของสวน เช่น ควรมีป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจน มีการปรับปรุงพื้นที่ และติดตั้งเสาไฟฟ้า เพื่อให้แสงสว่างในบริเวณรอบพื้นที่สวนสาธารณะ มีห้องน้ำที่มีมาตรฐาน สะอาด ไม่อยู่ในที่ลับตาคน และมีอุปกรณ์ออกกำลังกายสำหรับเด็ก และผู้ใหญ่ควรอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

2. มีความปลอดภัยในการใช้บริการสวนสาธารณะ

3. ควรมีการจัดกิจกรรมขึ้นภายในสวนสาธารณะ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการ เช่น กิจกรรมการแสดงคอนเสิร์ตภายในสวนสาธารณะเป็นกิจกรรมนันทนาการที่จะทำให้คนสนใจเข้ามาใช้บริการมากขึ้น

4. ควรมีการจัดการบรรยากาศ และการจัดสวนให้มีความเป็นเอกลักษณ์สามารถเป็นจุดถ่ายรูปเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ เช่น บางสวนสาธารณะมีสวนกลที่เป็นเขาวงกต มีการจัดแสดงพันธุ์ไม้หายาก

คำถามข้อที่ 4 ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการปรับปรุง และพัฒนาสวนสาธารณะไปในทิศทางใด เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานคร

คำตอบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า

1. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุหรือคนพิการที่จะสามารถตอบสนองผู้ใช้บริการภายในสวนสาธารณะ และมีการจัดการเรื่องความปลอดภัยเพื่อให้ผู้ใช้บริการเกิดความมั่นใจเมื่อมาใช้บริการในสวนสาธารณะ ทั้งเส้นทางวิ่ง เส้นทางจักรยาน และมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ออกกำลังกายที่มีมาตรฐาน

2. ควรมีการจัดต้นไม้ พรรณไม้ และกิจกรรมที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในสวนสาธารณะ เช่น กิจกรรมดนตรีในสวนสาธารณะ การจัดงานอีเว้นท์ และประชาสัมพันธ์ให้คนต่างถิ่นเข้ามาใช้บริการในสวนสาธารณะมากขึ้น

3. ควรมีการสร้างเครือข่ายให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสวนสาธารณะ เช่น บริษัท SCG ทำกิจกรรม CSR เพื่อช่วยในเรื่องวัสดุก่อสร้าง วัสดุการทำสวนแนวตั้ง และสวนแนวอน บริษัท Home Pro เข้ามาช่วยดูแลเรื่องสุขภัณฑ์ต่างๆ ภายในสวนสาธารณะ

คำถามข้อที่ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการส่งเสริม และพัฒนาสวนสาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของคนกรุงเทพมหานคร

คำตอบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นว่า

1. สวนสาธารณะควรจัดให้มีห้องสมุดสวนสาธารณะเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เข้ามาใช้บริการในสวนสาธารณะ
2. ควรจัดให้มีสวนพฤกษศาสตร์ รวมไปถึงการเพาะพันธุ์ไม้ มีสวนนานาชาติเพื่อไว้ศึกษาเกี่ยวกับพันธุ์ไม้ของแต่ละประเทศที่มีความแตกต่างกันออกไป เช่น พันธุ์ไม้หายาก และพันธุ์ไม้ประจำถิ่น
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์สวนสาธารณะผ่านทางเว็บไซต์ แอปพลิเคชันที่สามารถเชื่อมโยงกับข้อมูลทั่วไปของสวนสาธารณะ เพื่อให้คำแนะนำนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการภายในสวนสาธารณะ โดยมีผู้สนับสนุนในการจัดทำแอปพลิเคชันขึ้นมาเพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน
4. ควรมีการส่งเสริม และพัฒนาสวนสาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ จัดให้มีกิจกรรมภายในสวนสาธารณะทุกเดือน โดยกิจกรรมในแต่ละเดือนจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการมากยิ่งขึ้น

คำถามข้อที่ 6 หน่วยงานของท่านมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนช่วยเหลือในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพหรือไม่ในลักษณะใด

คำตอบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นว่า

1. มุฉินิสวนหลวง ร.9 และสำนักงานสวนสาธารณะกรุงเทพมหานคร มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมากในการช่วยเหลือ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสามารถตอบคำถามที่สงสัยหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ใช้บริการได้หากมีข้อสงสัยในเรื่องใด
2. มีการสร้างเว็บไซต์ที่คอยให้ข้อมูลเกี่ยวกับสวนสาธารณะ มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะ
3. สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยพานิสิต/นักศึกษาไปออกกำลังกายท่องเที่ยว ทัศนศึกษาในสวนสาธารณะ เพื่อเป็นการท่องเที่ยวทัศนศึกษาแบบบูรณาการ
4. สำนักงานสวนสาธารณะ ควรมีการจัดการประชาสัมพันธ์มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนสนใจในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และกิจกรรมภายในสวนสาธารณะ เช่น การจัดคอนเสิร์ตภายในสวนสาธารณะ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในสวนสาธารณะขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.36 มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.55 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 49.09 เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 32.73 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 คิดเป็นร้อยละ 29.09

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในสวนสาธารณะขนาดกลาง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.86 มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.08 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.17 เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 39.18 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 คิดเป็นร้อยละ 33.68

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในสวนสาธารณะขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.41 มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.74 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.26 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 35.19 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 คิดเป็นร้อยละ 31.48

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในสวนสาธารณะขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 27.27 เดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถจักรยานยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 30.91 มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะเพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 61.82 ใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะ 15 - 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 45.45 เหตุผลที่มาใช้สวนสาธารณะเพราะเดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 40.00 มาใช้สวนสาธารณะในช่วงเวลา 14.01 - 17.00 น. (ช่วงบ่าย) คิดเป็นร้อยละ 49.09 ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 58.18 และเดินทางมาสวนสาธารณะกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 47.27

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้งานในสวนสาธารณะขนาดกลาง ส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 35.43 เดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถไฟฟ้า BTS/MRT คิดเป็นร้อยละ 27.15 มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะเพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 42.27 ใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะมากกว่า 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 52.23 เหตุผลที่มาใช้สวนสาธารณะเพราะบรรยากาศในสวนดี คิดเป็นร้อยละ 49.14 มาใช้สวนสาธารณะในช่วงเวลา 17.01 น. – สวนปิด (ช่วงเย็น) คิดเป็นร้อยละ 40.21 ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 54.30 และเดินทางมาสวนสาธารณะกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 58.42

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้งานในสวนสาธารณะขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 51.85 มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะเพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 48.15 ใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะมากกว่า 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 44.44 เหตุผลที่มาใช้สวนสาธารณะเพราะบรรยากาศในสวนดี คิดเป็นร้อยละ 61.11 มาใช้สวนสาธารณะในช่วงเวลา 17.01 น. – สวนปิด (ช่วงเย็น) คิดเป็นร้อยละ 63.96 ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.26 และเดินทางมาสวนสาธารณะกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 29.63

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้งานในสวนสาธารณะขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.553) ดังนี้

1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.870) มีลานและอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.860) เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ ไม่ซ้ำรูด และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.936) ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำมีความสะอาด มีมาตรฐาน และเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.943) ที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 2.76$, S.D. = 0.902) และจุดจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มในสวนสาธารณะเพียงพอต่อความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 2.56$, S.D. = 1.102)

2. ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.786) ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.900) มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องที่เพื่อดูแลความปลอดภัย และการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้

สวนสาธารณะ ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 1.019) ที่จัดรถเป็นระเบียบ และมีความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.956) และมีป้ายเตือนในจุดที่เสี่ยงอันตรายจากสัตว์ และอุบัติเหตุ ($\bar{x} = 2.84$, S.D. = 1.014)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้งานในสวนสาธารณะขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.488) ได้แก่

1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีสวนหย่อม สนามหญ้า และต้นไม้ภายในสวนสาธารณะ ทำให้ท่านรู้สึกสดชื่น และให้ความร่มรื่น ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.748) เส้นทางเดิน และวิ่งในสวนสาธารณะมีมาตรฐาน ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.694) มีที่นั่งพักผ่อน และพักผ่อนน้อยหลังจากการออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.845) เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ ไม่ซ้ำรูด และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.830) มีการจัดการขยะและน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.866) และมีลาน และอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.857)

2. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การไม่เก็บค่าเข้าในการใช้บริการสวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.901) บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.696) ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.715) สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.820) ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือกสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.843) กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.825) การจัดทำแผนที่สำหรับเส้นทางท่องเที่ยวในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.843) และการให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับสวนสาธารณะและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.813)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้งานในสวนสาธารณะขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.499) ได้แก่

1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เส้นทางเดิน และวิ่งในสวนสาธารณะมีมาตรฐาน ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.693) มีที่นั่งพักผ่อน และพักผ่อนน้อยหลังจากการออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของท่าน ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.737) ที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.828) เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ ไม่ซ้ำรูด และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.838) มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย ($\bar{x} = 3.70$,

S.D. = 0.838) ห้องอาบน้ำมีความสะอาด มีมาตรฐาน และเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.948) และมีลานและอาคารเอนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.932)

2. ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ที่จอดรถเป็นระเบียบ และมีความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.666) มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.843) มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องที่เพื่อดูแลความปลอดภัย และการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.840) และไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.745)

3. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.681) การไม่เก็บค่าเข้าในการใช้บริการสวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.898) ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.779) ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือกสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.729) กิจกรรม และรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.868) สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.934$, S.D. = 0.738) การจัดทำแผนที่สำหรับเส้นทางการท่องเที่ยวในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.955) และการให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับสวนสาธารณะ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.983)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ผู้ใช้งานสวนสาธารณะในสวนขนาดเล็ก มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการดูแลซ่อมบำรุง และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ไฟฟ้าภายในสวน จุดบริการน้ำดื่มและบริการยืมอุปกรณ์กีฬาเพื่อเพิ่มความสะดวกให้แก่ผู้มาใช้บริการ คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือควรมีการเพิ่มกิจกรรมภายในสวนสาธารณะ และเพิ่มพื้นที่ต่างๆ ให้สามารถรองรับจำนวนของคนที่มาใช้บริการได้ คิดเป็นร้อยละ 14.29 ควรมีการจัดการพัฒนาสวน และเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มากขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ควรมีความเข้มงวดในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยภายใน และบริเวณรอบสวน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และควรสร้างสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครให้มากขึ้น เนื่องจากสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครยังมีไม่พอสอดคล้องความต้องการใช้บริการ คิดเป็นร้อยละ 7.14

ผู้ใช้งานสวนสาธารณะในสวนขนาดกลาง มีข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มที่จอดรถเพื่อให้เพียงพอ และสงวนสิทธิ์ให้เฉพาะผู้ที่มาใช้บริการเท่านั้น และแบ่งพื้นที่ให้ชัดเจน เพื่อทำให้ผู้ที่มาใช้บริการได้รับรู้ถึง

จุดบริการที่จอดรถ คิดเป็นร้อยละ 12.38 รองลงมาควรมีการปรับปรุงทัศนียภาพให้มีความสวยงาม ร่มรื่น เหมาะแก่การพักผ่อน และการออกกำลังกายอยู่เสมอ เช่น การเพิ่มจำนวนต้นไม้ การจัดแต่งสวนไม้ดอกไม้ประดับ คิดเป็นร้อยละ 9.52 และควรเพิ่มจำนวนจุดที่ให้แสงสว่าง พร้อมทั้งมีการจัดการระบบไฟฟ้าที่ดี และรวดเร็วในกรณีที่ไฟฟ้าภายในสวนเกิดการชำรุดหรือเสียหาย เพื่อป้องกันการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ต่อผู้มาใช้บริการ คิดเป็นร้อยละ 9.57

ผู้ใช้งานสวนสาธารณะในสวนขนาดใหญ่ มีข้อเสนอแนะว่า อุปกรณ์ออกกำลังกายมีความชำรุด คิดเป็นร้อยละ 17.39 รองลงมาคือควรมีไฟฟ้าและแสงสว่างให้เพียงพอในเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ

13.04 ควรมีการจัดการปัญหาสุนัขจรจัดภายในสวน คิดเป็นร้อยละ 8.70 และควรมีการจัดการหอน้ำให้มีความสะอาดและไม่ชำรุดพร้อมใช้งานอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 8.70

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

2.1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าห้องสุขาบางแห่งยังมีปัญหาเรื่องความสะอาด และยังมีจำนวนจำกัดซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้งาน ควรปรับปรุงให้มีความพร้อมรองรับผู้ใช้บริการและกลุ่มผู้พิการหรือผู้สูงอายุ และในเรื่องของป้ายบอกเส้นทาง อุปกรณ์ออกกำลังกายทั้งสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ก็ควรมีสภาพที่พร้อมใช้งาน และควรมีการพัฒนาสภาพภูมิทัศน์ภายในสวนให้มีความร่มรื่นต้นไม้สนามหญ้าควรมีสภาพที่ดี ควรมีการจัดทำเส้นทางวิ่งและเส้นทางจักรยานให้มีมาตรฐาน และสวนขนาดเล็กยังมีการจัดการในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่ได้คุณภาพเท่ากับสวนสาธารณะที่มีขนาดใหญ่ ในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำ อุปกรณ์กีฬา รวมไปถึงการคมนาคมที่อาจจะยังเข้าถึงได้ไม่สะดวกมากเท่าที่ควร

2.2 ด้านความปลอดภัยพบว่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน เช่น กล้องวงจรปิด หรือจุดการวางไฟฟ้าควรมีการจัดวางให้เหมาะสมกระจายอยู่ทั่วสวนสาธารณะเพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากอันตรายต่างๆ เส้นทางวิ่งและเส้นทางจักรยานควรอยู่ในตำแหน่ง และมีการจัดการที่ดี และควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของผู้ใช้บริการกระจายอยู่ทั่วทุกจุดของสวนสาธารณะ

2.3 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพพบว่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่าควรมีการส่งเสริม และพัฒนาสวนสาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ จัดให้มีกิจกรรมภายในสวนสาธารณะทุกเดือน โดยกิจกรรมในแต่ละเดือนจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการและควรมีการประชาสัมพันธ์สวนสาธารณะผ่านทางเว็บไซต์ แอปพลิเคชันที่สามารถเชื่อมกับข้อมูลทั่วไปของสวนสาธารณะเพื่อแนะนำนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการภายในสวนสาธารณะ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีประเด็นที่นำมาอภิปรายไว้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามของสวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา และมีรายได้ที่ไม่สูงมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกกาญจน์ ตูจินดา และสุชาติ ทวีพรปฐมกุล (2553) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

ผู้ตอบแบบสอบถามของสวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าปัจจุบันผู้หญิงส่วนใหญ่หันมาให้ความสนใจด้านการดูแลสุขภาพกันมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียน นักศึกษาซึ่งกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีเวลาค่อนข้างมาก และบรรยากาศภายในสวนสาธารณะที่ร่มรื่น เหมาะแก่การพักผ่อนและทำกิจกรรมก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้ใช้บริการเลือกเข้าไปใช้บริการในสวนสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวลักษณ์ จันทมาศ และวาราลักษณ์ คงอ้วน (2555) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี

ผู้ตอบแบบสอบถามของสวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 59.3 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 35.2 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติพงษ์ ศักดิ์ศิริรัตน์ (2552) ที่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

ผู้ตอบแบบสอบถามสวนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน เดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถจักรยานยนต์ส่วนตัว มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะเพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกาย ใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะ 15 - 30 นาที เหตุผลที่มาใช้สวนสาธารณะเพราะเดินทางสะดวกมาใช้สวนสาธารณะในช่วงเวลา 14.01 - 17.00 น. (ช่วงบ่าย) ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไปและเดินทางมาสวนสาธารณะกับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณ มณีเทศ (2554) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาสวนสาธารณะกับเพื่อน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาใช้สวนสาธารณะเพื่อสุขภาพ และใช้เวลาในการออกกำลังกายและใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป

ผู้ตอบแบบสอบถามสวนขนาดกลาง ส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน เดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถไฟฟ้า BTS/MRT มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะเพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกายใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะมากกว่า 30 นาที เหตุผลที่มาใช้สวนสาธารณะเพราะบรรยากาศในสวนดี มาใช้สวนสาธารณะในช่วงเวลา 17.01 น. – สวนปิด (ช่วงเย็น) ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไปและเดินทางมาสวนสาธารณะกับเพื่อน โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าในปัจจุบันผู้คนหันมาสนใจกับการดูแลสุขภาพกันมากขึ้น จึงนิยมมาทำกิจกรรมเพื่อสุขภาพ และการออกกำลังกายในสวนสาธารณะกันมากยิ่งขึ้น เพราะสวนสาธารณะมีความร่มรื่นทำให้รู้สึกผ่อนคลาย และยังเข้าใช้บริการฟรีไม่เหมือนกับฟิตเนส แต่ด้วยวิถีชีวิตในแต่ละวันของผู้คนส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเพียงพอต่อการออกกำลังกาย อีกทั้งสวนสาธารณะอาจเดินทางเข้าถึงได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร อยู่ไกลจากบ้านและที่ทำงาน จึงทำให้ใช้เวลาในการเดินทางมาใช้บริการสวนสาธารณะได้น้อยครั้ง และใช้เวลาในการเดินทางนานพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวลักษณ์ จันทมาศ และวารลักษณ์ คงอ้วน (2555) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมมาทำกิจกรรมเพื่อสุขภาพ และการออกกำลังกาย โดยความถี่ในการใช้สวนสาธารณะ คือ นานๆ ครั้ง หรือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน

ผู้ตอบแบบสอบถามสวนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ใช้สวนสาธารณะน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน เดินทางมาสวนสาธารณะโดยรถยนต์ส่วนตัว มีวัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะเพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกายใช้เวลาเดินทางมาสวนสาธารณะมากกว่า 30 นาที เหตุผลที่มาใช้สวนสาธารณะเพราะบรรยากาศในสวนดี มาใช้สวนสาธารณะในช่วงเวลา 17.01 น. – สวนปิด (ช่วงเย็น) ใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไปและเดินทางมาสวนสาธารณะกับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกกาญจน์ ตูจินดา และสุชาติ ทวีพรปฐมกุล (2553) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเหตุผลที่เลือกใช้บริการสวนสาธารณะเพราะสภาพแวดล้อมดี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ผู้ตอบแบบสอบถามในสวนสาธารณะส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ดังนี้

1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย มีลานและอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ ไม่ซ้ำรูด และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำมีความสะอาด มีมาตรฐาน และเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ และจุดจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มในสวนสาธารณะเพียงพอต่อความต้องการของท่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณ มณีเทศ

(2554) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในสวนสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เส้นทางเดิน และวิ่งในสวนสาธารณะมีมาตรฐาน เครื่องหมายสัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ไม่ชำรุดสามารถมองเห็นได้ชัดเจน มีสวนหย่อม และต้นไม้ภายในสวนทำให้ความรู้สึกสดชื่น และร่มรื่น มีลานและอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรม มีที่นั่งพักผ่อนหลังจากการออกกำลังกาย มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลัก โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าสวนสาธารณะที่มีความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน อีกทั้งบรรยากาศ ทัศนียภาพที่สวยงาม ร่มรื่น เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ รวมไปถึงสวนสาธารณะที่มีการจัดการด้านความสะอาดอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้มาใช้บริการตัดสินใจเลือกที่จะเข้ามาใช้บริการในสวนสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยโรจน์ ชุมมงคล ฌนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์ และทิพย์วรรณ สุวีรานนท์ (2545) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในสวนสาธารณะอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ความสวยงาม บรรยากาศ ความสะอาด และมีต้นไม้ให้ความร่มรื่นปลูกเป็นระเบียบ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เส้นทางเดิน และวิ่งในสวนสาธารณะมีมาตรฐาน เครื่องหมายสัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ไม่ชำรุดสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำมีความสะอาดและเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ มีลาน และอาคารอเนกประสงค์เพียงพอต่อการทำกิจกรรม มีที่นั่งพักผ่อนหลังจากออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการ มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย และที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณ มณีเทศ (2554) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในสวนสาธารณะอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ศูนย์กีฬา และสนามกีฬาประเภทต่างๆ มีความเพียงพอ และสะดวกสบายในการทำกิจกรรมกีฬา

2. ด้านความปลอดภัย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องที่เพื่อดูแลความปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ ที่จอดรถเป็นระเบียบและมีความปลอดภัย และมีป้ายเตือนในจุดที่เสี่ยงอันตรายจากสัตว์และอุบัติเหตุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แมคคอคแมค ร็อก ทูฮี และฮิกเนลล์ (McCormack, Rock, Toohey, and Hignell, 2010) พบว่า การที่สวนสาธารณะจะมีความน่าดึงดูดมากยิ่งขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับความปลอดภัยที่ดี และการดูแลอย่างใกล้ชิดในการพัฒนาสวนสาธารณะให้มีคุณภาพมาก

ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณลักษณะของสวนออกมาสอดคล้องกับการใช้งานจะทำให้เกิดกิจกรรมในการออกกำลังกาย และผู้ใช้บริการเพิ่มเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้น

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านความปลอดภัยอยู่ระดับปานกลาง ได้แก่ มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องที่เพื่อดูแลความปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ ที่จอดรถเป็นระเบียบและมีความปลอดภัย และมีป้ายเตือนในจุดที่เสี่ยงอันตรายจากสัตว์และอุบัติเหตุ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเรื่องความปลอดภัยถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่สวนสาธารณะควรจะต้องจัดการดูแลให้ดีเพราะมนุษย์ทุกคนย่อมต้องอยากได้รับความปลอดภัยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ใช้บริการในสวนสาธารณะว่าควรเพิ่มจำนวนเสาไฟฟ้า เพื่อให้มีความสว่างที่เพียงพอ พร้อมทั้งมีการจัดการเรื่องระบบไฟฟ้าที่ดี และรวดเร็วในกรณีที่เกิดไฟฟ้าภายในสวนเกิดการชำรุดหรือเสียหาย และเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้มาใช้บริการ และควรมีป้ายเตือนอันตรายจากสัตว์ และมีฉลากชี้เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวลักษณ์ จันทมาศ และวราลักษณ์ คงอ้วน (2555) พบว่าผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในเรื่องของความปลอดภัยในสวนสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะสวนสาธารณะขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ที่จอดรถเป็นระเบียบและมีความปลอดภัย มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในท้องที่เพื่อดูแลความปลอดภัย และการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกกาญจน์ ตูจันดา และสุชาติ ทวีพรปฐมกุล (2553) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านความปลอดภัยในสวนสาธารณะอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทางเดินเท้าที่แยกกระถางทางเดิน และถนนที่ชัดเจนและเรื่องไฟฟ้าทำให้ผู้ใช้บริการรู้สึกปลอดภัย

3. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การไม่เก็บค่าเข้าใช้บริการสวนสาธารณะ ดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทาง เข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยโรจน์ ชุมมมงคล ธนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์ และทิพย์วรรณ สุวีรานนท์ (2545) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพใน

สวนสาธารณะอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความสวยงาม บรรยากาศ ความสะอาด มีพื้นที่ออกกำลังกายเพียง มีต้นไม้ให้ความร่มรื่นปลูกเป็นระเบียบ การเดินทางมาสวนสาธารณะได้สะดวก เวลาเปิด - ปิดให้บริการที่เหมาะสม ใช้เป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การแสดงดนตรี การรณรงค์กีฬา อีกทั้งมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่เสมอ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การไม่เก็บค่าเช่าในการใช้บริการสวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือกสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือกสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน การจัดทำแผนที่สำหรับเส้นทางท่องเที่ยวในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน การให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับสวนสาธารณะและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่สวนสาธารณะไม่เรียกเก็บค่าใช้บริการ เพราะว่าเป็นสวัสดิการของประชาชนที่ภาครัฐจัดไว้ให้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ผู้ใช้บริการเลือกมาใช้บริการสวนสาธารณะ อาจเนื่องมาจากผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีรายได้ที่จำกัดและไม่เท่ากัน จึงไม่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางไปออกกำลังกายในสถานที่อื่นที่มีการเรียกเก็บค่าใช้บริการ และทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะที่สามารถเข้าถึงได้สะดวกก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ประชาชนเลือกมาใช้บริการในแต่ละสวนสาธารณะ หากสวนสาธารณะได้มีการจัดทำป้ายบอกทางหรือศูนย์ให้คำแนะนำและบริการ ผู้ที่มาใช้บริการจะสามารถสอบถามข้อมูลต่างๆ ของสวนสาธารณะได้ ซึ่งจะส่งผลดีแก่ผู้ใช้บริการที่มาใช้งานสวนสาธารณะ รวมไปถึงการจัดทำประชาสัมพันธ์ทางสื่อให้คนหันมาใช้บริการในสวนสาธารณะ และออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ใช้บริการในสวนสาธารณะว่าควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพภายในสวนสาธารณะ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกกาญจน์ ตูจันดา และสุชาติ ทวีพรปฐมกุล (2553) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้สวนสาธารณะขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน การไม่เก็บค่าเช่าในการใช้บริการสวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และสะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือกสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน การจัดทำแผนที่สำหรับเส้นทาง

การท่องเที่ยวในสวนสาธารณะมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน การให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับสวนสาธารณะ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติพงษ์ ศักดิ์ศิริรัตน์ (2552) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในเรื่องของสวนสาธารณะที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชนซึ่งเป็นทำเลที่ตั้งที่สามารถเดินทางมาใช้บริการได้สะดวก

แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1.1 สวนสาธารณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานไม่ครบครัน และไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ควรมีการสร้างและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมในสวนสาธารณะให้ครบครัน และมีมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกสบาย และตอบสนองได้ตรงกับความต้องการให้กับผู้ที่ใช้บริการได้มากที่สุด ดังนี้

1.1.1 ควรมีการสร้างและพัฒนาห้องน้ำและห้องอาบน้ำที่มีมาตรฐานเพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ และสามารถรองรับผู้ใช้งานได้ทุกกลุ่มอายุ รวมไปถึงกลุ่มผู้สูงอายุและผู้พิการ

1.1.2 ควรมีการสร้างและพัฒนาเส้นทางจักรยาน สนามกีฬา ลานอเนกประสงค์ที่มีมาตรฐานเพิ่มเติม เพื่อตอบสนองได้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการในแต่ละสวนสาธารณะ

1.1.3 ควรมีการสร้างและพัฒนาสถานที่นั่งพักและศาลาสำหรับการนั่งพักผ่อนเพิ่มเติม ใต้ร่มเงาของต้นไม้ที่ร่มรื่นภายในสวนสาธารณะ

1.1.4 ควรมีการสร้างและพัฒนาสนามเด็กเล่นที่มีมาตรฐานเพิ่มเติมเพื่อดึงดูดใจกลุ่มผู้ให้บริการแบบครอบครัวที่มีลูกในวัยเด็ก

1.1.5 ควรมีบริการให้ยืมจักรยานเพื่อใช้ในสวนสาธารณะแบบไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือควรมีบริการให้เช่าจักรยาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการที่ต้องการใช้จักรยานภายในสวนสาธารณะ

1.1.6 ควรมีการสร้างและพัฒนาจุดบริการน้ำดื่มแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สะอาด มีมาตรฐานเพิ่มเติม เพื่อให้บริการผู้ให้บริการ

1.1.7 ควรมีการสร้างและพัฒนาจุดบริการรับฝากสัมภาระเพิ่มเติม เพื่อให้บริการผู้ให้บริการที่ต้องการฝากสัมภาระ

1.1.8 ควรมีการสร้างและพัฒนาสถานที่จอดรถเพิ่มเติม เพื่ออำนวยความสะดวก และเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ

1.2 สวนสาธารณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันควรมีการดูแลและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสวนสาธารณะให้มีความสะอาด มีสภาพที่สมบูรณ์ พร้อมใช้งานอยู่เสมอ และมีมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกสบาย และตอบสนองได้ตรงกับความต้องการให้กับผู้ที่มาใช้บริการได้มากที่สุด ดังนี้

1.2.1 ควรมีการดูแลรักษา และพัฒนาห้องน้ำและห้องอาบน้ำให้มีความสะอาด มีสภาพที่สมบูรณ์ พร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีมาตรฐาน และสามารถรองรับผู้ให้บริการได้ทุกกลุ่มอายุ รวมไปถึงกลุ่มผู้สูงอายุและผู้พิการ

1.2.2 ควรมีการดูแลรักษา และพัฒนาเส้นทางเดินหรือวิ่ง เส้นทางจักรยาน สนามกีฬา ลานอเนกประสงค์ สนามเด็กเล่น รวมไปถึงอุปกรณ์ออกกำลังกาย และจักรยานที่ให้ผู้ให้บริการเช่าให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ พร้อมใช้งานอยู่เสมอ และมีมาตรฐาน

1.2.3 ควรมีการดูแลรักษา และพัฒนาสถานที่นั่งพักและศาลาสำหรับการนั่งพักผ่อนให้สะอาด ร่มรื่น อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ และพร้อมใช้งานอยู่เสมอ

1.2.4 ควรมีการดูแลรักษา และพัฒนาจุดบริการน้ำดื่มแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายให้มีความสะอาด มีสภาพที่สมบูรณ์ พร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีมาตรฐาน เพื่อให้บริการผู้ให้บริการ

2. ด้านความปลอดภัย

2.1 สวนสาธารณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องความปลอดภัยที่มีมาตรฐานไม่ครบครันและไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ควรมีการติดตั้ง การสร้าง และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน และครบครัน รวมทั้งเพิ่มมาตรการในการดูแลรักษาความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นภายในสวนสาธารณะ เพื่อเพิ่มความปลอดภัย และเพื่อให้ผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้บริการภายในสวนสาธารณะ ดังนี้

2.1.1 ควรมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ ภายในสวนสาธารณะ เพื่อช่วยดูแลและรักษาความปลอดภัยให้กับผู้ใช้บริการ และเพื่อให้ผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้บริการภายในสวนสาธารณะ

2.1.2 ควรมีการติดตั้งที่ให้แสงสว่าง ทั้งหลอดไฟ เสาไฟฟ้าประจำจุดต่างๆ ที่เพียงพอกับขนาดของสวนสาธารณะ โดยกระจายอยู่ทั่วบริเวณสวนสาธารณะ เพื่อช่วยให้แสงสว่างในเวลากลางคืน และช่วยลดความเสี่ยงจากอันตรายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้

2.1.3 ควรมีการติดตั้งป้ายคำเตือน และป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ ภายในสวนสาธารณะที่มีความชัดเจน ทั้งป้ายเตือนอันตรายจากสัตว์และมัจฉาชีพ ป้ายบอกเส้นทางเดินหรือวิ่ง เส้นทางจักรยานที่ง่ายต่อการสังเกตเห็น เพื่อช่วยเตือน แนะนำ และช่วยลดความเสี่ยงจากอันตรายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ เพื่อความปลอดภัยของผู้ที่มาใช้บริการ

2.1.4 ควรมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำจุดต่างๆ ภายในสวนสาธารณะที่เพียงพอกับขนาดของสวนสาธารณะ และมีการตรวจตราของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอยู่เสมอ

เพื่อช่วยดูแลและรักษาความปลอดภัยให้กับผู้ใช้บริการ และเพื่อให้ผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้บริการภายในสวนสาธารณะ

2.1.5 ควรมีการสร้างสถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยว เพื่อคอยอำนวยความสะดวก คอยให้คำแนะนำ และคอยให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและผู้ใช้บริการ

2.1.6 ควรส่งเสริมให้สวนสาธารณะมีมาตรการรักษาความปลอดภัย และเข้มงวดกับการบังคับใช้กฎระเบียบต่างๆ ภายในสวนสาธารณะมากยิ่งขึ้น

2.2 สวนสาธารณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องความปลอดภัยครบครันควรมีการดูแลและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสวนสาธารณะเรื่องความปลอดภัยให้มีสภาพที่สมบูรณ์ พร้อมใช้งานอยู่เสมอ และมีมาตรฐาน เพื่อเพิ่มความปลอดภัย และเพื่อให้ผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้บริการภายในสวนสาธารณะ ดังนี้

2.2.1 ควรมีการดูแลรักษาหลอดวงจรปิด ที่ให้แสงสว่าง ทั้งหลอดไฟ เส้าไฟฟ้าตามจุดต่างๆ ภายในสวนสาธารณะ ให้มีสภาพที่สมบูรณ์ พร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีมาตรฐานเพื่อช่วยดูแลและรักษาความปลอดภัยให้กับผู้ใช้บริการ และเพื่อให้ผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้บริการภายในสวนสาธารณะ

2.1.2 ควรมีการดูแลรักษา และพัฒนาป้ายคำเตือน และป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ ภายในสวนสาธารณะให้มีความชัดเจน ง่ายต่อการสังเกตเห็น เพื่อช่วยเตือน แนะนำ และช่วยลดความเสี่ยงจากอันตรายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ เพื่อความปลอดภัยของผู้ที่มาใช้บริการ

2.1.3 สถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวควรง่ายต่อการสังเกตเห็น เดินทางเข้าถึงได้สะดวก และมีหลายสถานที่ภายในสวนสาธารณะเพื่อคอยอำนวยความสะดวก คอยให้คำแนะนำ และคอยให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและผู้ใช้บริการ

3. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

สวนสาธารณะควรมีการส่งเสริม และพัฒนาสวนสาธารณะให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ หรือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพรูปแบบใหม่ในกรุงเทพมหานคร ที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและผู้ใช้บริการได้ทุกเพศ ทุกวัยด้วยกิจกรรมภายในสวนสาธารณะที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ การมีแอปพลิเคชันให้ข้อมูลข่าวสาร และนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะที่น่าสนใจ และตอบสนองได้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และผู้ใช้บริการมากที่สุด ดังนี้

3.1.1 ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายและน่าสนใจประจำสัปดาห์ หรือประจำเดือน อาทิเช่น การจัดกิจกรรมเดินหรือวิ่ง หรือปั่นจักรยานเพื่อการกุศล หรือเพื่อการแข่งขัน กิจกรรมดนตรีในสวนสาธารณะ กิจกรรมภาพถ่าย กิจกรรมวอร์คแรลลี่ กิจกรรมตามเทศกาลต่างๆ มากยิ่งขึ้น เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว และผู้ใช้บริการให้เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะมากยิ่งขึ้น และให้สวนสาธารณะกลายเป็นศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มวัยรุ่น และครอบครัว

3.1.2 ควรมีการจัดสถานที่ภายในสวนสาธารณะให้เป็นศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเป็นแหล่งเรียนรู้ภายในสวนสาธารณะ อาทิเช่น มีชมรมการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การเปิดสอนการออกกำลังกายในรูปแบบต่างๆ มีการแนะนำวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง มีแหล่งท่องเที่ยวและเรียนรู้ดอกไม้และต้นไม้ที่น่าสนใจ มีแหล่งท่องเที่ยวและเรียนรู้สิ่งมีชีวิตนานาชนิดภายในสวนสาธารณะ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว และผู้ใช้บริการให้เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะมากยิ่งขึ้น

3.1.3 ควรมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์สวนสาธารณะผ่านทางเว็บไซต์ และแอปพลิเคชันในรูปแบบต่างๆ ที่สามารถเชื่อมต่อกับโทรศัพท์มือถือ และอุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจเกี่ยวกับสวนสาธารณะ ให้ข้อมูลกิจกรรมประจำเดือนของสวนสาธารณะ รวมไปถึงการเช็คอินเพื่อรับของรางวัลพิเศษจากสวนสาธารณะ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว และผู้ใช้บริการให้เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ควรมีการสร้าง ดูแลรักษา และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในสวนสาธารณะ ให้ครบครัน และมีมาตรฐาน อาทิเช่น ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ เส้นทางเดินหรือวิ่ง เส้นทางจักรยาน สนามกีฬา ลานอเนกประสงค์ สนามเด็กเล่น รวมไปถึงอุปกรณ์ออกกำลังกาย และจุดบริการน้ำดื่ม เพื่ออำนวยความสะดวกสบาย และตอบสนองได้ตรงกับความต้องการให้กับผู้ที่มาใช้บริการได้มากที่สุด

2. ควรมีการติดตั้ง การสร้าง การดูแล และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน และครบครัน อาทิเช่น กล้องวงจรปิด ที่ให้แสงสว่าง ป้ายคำเตือน รวมทั้งเพิ่มมาตรการในการดูแลรักษาความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นภายในสวนสาธารณะ เพื่อเพิ่มความปลอดภัย และเพื่อให้ผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้บริการภายในสวนสาธารณะ

3. ควรมีการส่งเสริม และพัฒนาสวนสาธารณะให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ หรือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพรูปแบบใหม่ในกรุงเทพมหานคร ที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและผู้ใช้บริการได้ทุกเพศ ทุกวัยด้วยกิจกรรมภายในสวนสาธารณะที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ การมีแอปพลิเคชันให้ข้อมูลข่าวสาร และนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะที่น่าสนใจ และตอบสนองได้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และผู้ใช้บริการมากที่สุด

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดการ การดูแลรักษา การสร้าง และพัฒนาสวนสาธารณะ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพิ่มเติม ให้ครบครัน และมีมาตรฐานให้สามารถรองรับ ช่วยอำนวยความสะดวกสบาย และตอบสนองได้ตรงกับความต้องการของผู้มาใช้บริการได้ทุกเพศทุกวัย รวมไปถึงการสร้างสวนสาธารณะในกรุงเทพฯเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการใช้บริการของประชาชน

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดการ ติดตั้ง การดูแล และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน และครบครัน รวมทั้งเพิ่มมาตรการในการดูแลรักษาความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นภายในสวนสาธารณะ เพื่อเพิ่มความปลอดภัย และเพื่อให้ผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้บริการภายในสวนสาธารณะ

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรช่วยส่งเสริม และพัฒนาสวนสาธารณะให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานครที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการด้วยกิจกรรมภายในสวนสาธารณะที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ รวมไปถึงการช่วยพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อให้ข้อมูลข่าวสาร และนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะที่น่าสนใจ และตอบสนองได้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และผู้ให้บริการมากที่สุด

ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล ในสวนสาธารณะขนาดอื่นๆทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ระหว่างสวนสาธารณะขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้กับแต่ละขนาดของสวนสาธารณะ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กนกกาญจน์ ตู๋จินดา และสุชาติ ทวีพรปฐมกุล. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้สวนสาธารณะของประชาชนในกรุงเทพมหานคร.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติพงษ์ ศักดิ์ศิริรัตน์. (2552). **พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- กฤษณ มณีเทศ. (2554). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ** (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตตินันท์ เรืองวีรยุทธ. (2536). **แนวการจัดการสวนสาธารณะในพื้นที่เขตชั้นในกรุงเทพมหานคร** (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิรทิพย์ เทวกุล. (2550). **แนวทางการออกแบบและพัฒนาสวนสาธารณะแบบยั่งยืนในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาการออกแบบสวนสาธารณะในพื้นที่ว่างเว้นจากการใช้งานโรงงานยาสูบ.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2542). **การวางแผนและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว.** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนิดา ทวีศรี. (2551). **การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ.** สืบค้น 1 กันยายน 2559, จาก <https://www.l3nr.org/posts/166878>
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2523). **การวิจัยเชิงจิตวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยโรจน์ ชุมมงคล ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์ และทิพย์วรรณ สุวีรานนท์. (2545). **ความพึงพอใจในการใช้สวนสาธารณะ: กรณีศึกษาอุทยานสวรรค์ นครสวรรค์** (รายงานวิจัย). นครสวรรค์: ศูนย์อนามัย.
- นิถมน คำเอี่ยม. (2553). **แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประชาชนในกรุงเทพมหานคร** (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปกรณ์ ปรียากร. (2538). **ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาในการบริหารจัดการ** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: สามเจริญพานิช.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2538). **ความหมายการพัฒนา.** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

- เพ็ญจรี คันธวงศ์. (2557). **ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าผู้ใช้บริการสปาในเขต กรุงเทพมหานคร** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ภควดี ศรีอ่อน. (2555). **พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุทธ ไกยวรรณ และ กุสุมา ผลาพรหม. (2553). **พื้นฐานการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). **การวิเคราะห์ผู้รับสาร**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2534). **การพัฒนาชุมชนจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: บางกอกบล็อก.
- เยาวลักษณ์ จันทมาศ และวารลักษณ์ คงอ้วน. (2555). **แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร** (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณมา วงษ์วานิช. (2546). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิทยากร เชียงกุล. (2527). **บทวิเคราะห์การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมไทย**. กรุงเทพมหานคร: ฉับแกระ.
- วินิจ วีรียงกูร. (2532). **การจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เว็บไซต์คิวเอบียู. (2556). **ความหมายของคำว่าแนวทาง**. สืบค้น 26 ตุลาคม 2559, จาก <http://qa.bu.ac.th/buqa/index.php/kmqa/53-best-practice>
- เว็บไซต์แคมปัสสนุก. (2554). **สร้างสมดุลชีวิตให้ถึงพร้อมด้วยความอุดมสมบูรณ์**. สืบค้น 27 ตุลาคม 2559, จาก <http://campus.sanook.com/934996/>
- เว็บไซต์เจาะลึกระบบ. (2556). **สุขภาพยุทธศาสตร์ชาติด้านสาธารณสุขระยะ 20 ปี**. สืบค้น 6 กันยายน 2559, จาก <http://www.hfocus.org/content/2016/06/12331>
- เว็บไซต์ซิลไปไหน. (2558). **สวนสาธารณะ10สวนสวยในกรุงเทพมหานคร**. สืบค้น 25 ตุลาคม 2559, จาก <http://www.chillpainai.com/scoop/6041/>
- เว็บไซต์เอ็กซ์ทีนบล็อก. (2550). **ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ**. สืบค้น 6 กันยายน 2559, จาก <http://scratchpad.exteen.com/20071218/health-tourism>.
- เว็บไซต์เออร์เบิร์นเดเวลอปเม้น. (2552). **สวนสาธารณะ Public Park**. สืบค้น 17 กันยายน 2559, จาก <http://urbandevlopment-sariya.blogspot.com/2009/10/public-park-1.html>
- เว็บไซต์ไอโฮเทลมาเก็ตเตอร์. (2555). **7P's ส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ**. สืบค้น 27 ตุลาคม 2559, จาก <http://www.ihotelmarketer.com>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

- สนธยา พลศรี. (2547). **ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2521). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานสวนสาธารณะกรุงเทพมหานคร. (2559). **ข้อมูลทั่วไปของสวนสาธารณะใน กรุงเทพมหานคร**. สืบค้น 21 กันยายน 2559, จาก <http://office.bangkok.go.th/publicpark/index.asp>
- อติพร พรหมทะเล. (2543). **รูปแบบการใช้ประโยชน์จากพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง: กรณีศึกษา สวนจตุจักร**. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกริก.
- อาชญญา รัตนอุบล. (2548). **การจัดการเรียนรู้ของแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- เอี่ยมพร วิสมหมาย. (2527). **สวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Bedimo-Rung, A. L., Mowen, A. J. and Cohen, D. A. (2005). The significant of parks to physical activity and public health a conceptual model. **American Journal of Prevent Medicine** 28: 159 - 168.
- Cohen, D. A., McKenzie, T. L., Sehgal, A., Williamson, S., Daniela, G., and Lurie, N. (2007). Contribution of public parks to physical activity. **American Journal of Public Health** 97: 509 - 514.
- Hung, K., and Crompton, J. L. (2006). Benefits and constraints associated with the use of an urban park reported by a sample of elderly in Hong Kong. **Leisure Studies** 25: 211 - 311.
- Jenningsa, T. E., Jean-Philippea, S. R., Willcoxa, A., Zobela, J. M., Poudyala, N. C., and Simpsonb, T. (2016). The influence of attitudes and perception of tree benefits on park management priorities. **Landscape and Urban Planning** 153: 122 - 128.
- McCormack, G. R., Melanie, R., Toohey, A. M., and Hignell, D. (2005). Characteristics of urban parks associated with park use and physical activity: A review of qualitative research. **Health&Place** 16: 712 - 726.
- Nunnally, J. C. and Bernstein, I. H. (1994). **Psychometric theory**. (3rd ed). New York: McGraw - Hill.

Rovinelli, R. J. and Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. **Dutch Journal of Educational Research** 2: 49 - 60.

Swarbrooke, J., and Horner, S., (1999). **Consumer behavior in tourism**. Great Britain, Butterworth – Heinemann.

Yamane, T. (1973). **Statistic: An introductory analysis**. Tokyo: Harper International Edition.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจเครื่องมือการวิจัย

อาจารย์ ดร.คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา	อาจารย์สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.กึ่งกนก เสาวภาวงศ์	อาจารย์สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.อังสุมาลิน จำนงชอบ	อาจารย์สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด	อาจารย์สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ อัญชัญ ตัณฑเทศ	อาจารย์สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำวิจัยรายวิชาพื้นฐานการวิจัยเพื่อการท่องเที่ยว นจท 322 คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

3. กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้ตอบคำถามครบทุกข้อก่อนส่งแบบสอบถามกลับคืน

4. คณะผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และกรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ข้อมูลจักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

นิสิตชั้นปีที่ 3 หลักสูตรนวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. อายุ () 1. 15 - 24 ปี () 2. 25 - 34 ปี () 3. 35 - 44 ปี
() 4. 45 - 54 ปี () 5. 55 - 64 ปี () 6. มากกว่า 64 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
() 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี () 2. ปริญญาตรี () 3. สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ
() 1. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา () 2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() 3. พนักงานบริษัทเอกชน () 4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
() 5. ค้าขาย/รับจ้าง () 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
() 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001 - 20,000 บาท
() 3. 20,001 - 30,000 บาท () 4. 30,001 - 40,000 บาท
() 5. มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. ความถี่ในการใช้สวนสาธารณะแห่งนี้
() 1. ใช้ทุกวัน () 2. ใช้ 4 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์ () 3. ใช้ 1 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์
() 4. ใช้ 1 - 3 ครั้งต่อเดือน () 5. ใช้น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน
2. ท่านเดินทางมาสวนสาธารณะในครั้งนี้โดยวิธีใด (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)
() 1. เดิน () 2. จักรยาน () 3. รถจักรยานยนต์ส่วนตัว
() 4. รถยนต์ส่วนตัว () 5. รถประจำทาง/รถรับจ้าง () 6. รถไฟฟ้า BTS/MRT
() 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. วัตถุประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะในครั้งนี้ (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)
() 1. เพื่อสุขภาพ/ออกกำลังกาย () 2. เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ
() 3. เพื่อพบปะเพื่อนฝูง () 4. เพื่อถ่ายรูป
() 5. เพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ () 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านใช้ระยะเวลาานานเท่าใดในการเดินทางมาสวนสาธารณะในครั้งนี้
 () 1. ต่ำกว่า 15 นาที () 2. 15 – 30 นาที () 3. มากกว่า 30 นาที
5. เพราะเหตุใดท่านจึงมาใช้สวนสาธารณะแห่งนี้ (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)
 () 1. เดินทางสะดวก () 2. ทางผ่านระหว่างทางกลับบ้าน
 () 3. บรรยากาศในสวนดี () 4. มีกิจกรรมที่หลากหลาย
 () 5. มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน () 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. ท่านมาใช้บริการสวนสาธารณะแห่งนี้ในช่วงเวลาใด
 () 1. 05.00 - 08.00 น. (ช่วงเช้า) () 2. 08.01 - 11.00 น. (ช่วงสาย)
 () 3. 11.01 - 14.00 น. (ช่วงกลางวัน) () 4. 14.01 - 17.00 น. (ช่วงบ่าย)
 () 5. 17.01 น. - สวนปิด (ช่วงเย็น)
7. โดยปกติ ท่านใช้เวลาอยู่ในสวนสาธารณะแห่งนี้นานเท่าใด
 () 1. ไม่เกิน 30 นาที () 2. ตั้งแต่ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง () 3. มากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป
8. ท่านมาสวนสาธารณะกับใคร
 () 1. คนเดียว () 2. เพื่อน
 () 3. ครอบครัว/ญาติ () 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านเห็นด้วย โดยกำหนดให้ 5 เป็นตัวแทนของระดับความคิดเห็นที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุดและ 1 เป็นตัวแทนของระดับความคิดเห็นที่ท่านเห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
1. เส้นทางเดิน และวิ่งในสวนสาธารณะมีมาตรฐาน					
2. เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และป้ายบอกทางใช้งานได้ ไม่ซ้ำชุด และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน					
3. มีลานและอาคารอเนกประสงค์เพียงพอที่สามารถรองรับการทำกิจกรรมต่างๆ ได้					
4. มีที่นั่งพักผ่อน และพักผ่อนเพียงพอหลังจากการออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของท่าน					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. มีสวนหย่อม สนามหญ้า และต้นไม้ภายใน สวน ทำให้ท่านรู้สึกสดชื่น และให้ความร่มรื่น					
6. ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำมีความสะอาด มีมาตรฐาน และเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ					
7. จุดบริการน้ำดื่มฟรีมีความสะอาด และเพียงพอต่อความต้องการของท่าน					
8. จุดจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มใน สวนสาธารณะเพียงพอต่อความต้องการของท่าน					
9. มีการจัดการขยะ และน้ำเสียที่ถูกหลักอนามัย					
10. ที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของ ผู้ใช้บริการ					
ด้านความปลอดภัย					
1. ไฟฟ้าภายในสวนสาธารณะมีแสงสว่างอย่าง เพียงพอต่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ					
2. มีจุดตรวจหรือป้อมยาม และมีการรักษา ความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และมี ประสิทธิภาพ					
3. มีการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ใน ท้องถิ่นเพื่อดูแลความปลอดภัย และการ ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ใช้สวนสาธารณะ					
4. ที่จอดรถเป็นระเบียบและมีความปลอดภัย					
5. มีป้ายเตือนในจุดที่เสี่ยงอันตรายจากสัตว์ และอุบัติเหตุ					
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ					
1. ชื่อเสียงของสวนสาธารณะมีผลต่อการเลือก สถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน					
2. บรรยากาศภายในสวนสาธารณะมีผลต่อการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน					
3. สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันมีผลต่อ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. กิจกรรมและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่หลากหลายในสวนสาธารณะมีผลต่อการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน					
5. การไม่เก็บค่าเข้าในการใช้บริการ สวนสาธารณะดึงดูดใจให้ท่านเลือกท่องเที่ยว เชิงสุขภาพในสวนสาธารณะ					
6. ทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะง่าย และ สะดวกต่อการเดินทางเข้าถึงมีผลต่อการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน					
7. การให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับ สวนสาธารณะและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมี ผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน					
8. การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อเชิญชวนให้ มาใช้บริการในสวนสาธารณะมีผลต่อการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน					
9. การจัดทำแผนที่สำหรับเส้นทาง ท่องเที่ยวในสวนสาธารณะมีผลต่อการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของท่าน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะ
ในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของท่านเป็นอย่างสูง

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - สกุล _____

ตำแหน่ง _____ องค์กร _____

วันที่ให้สัมภาษณ์ _____ เวลา _____

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสภาพสวนสาธารณะในปัจจุบัน
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการจัดการสวนสาธารณะให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานคร
3. ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกใดบ้างที่จะช่วยในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร
4. ท่านคิดว่าควรมีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาสวนสาธารณะไปในทิศทางใดเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกรุงเทพมหานคร
5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการส่งเสริมและพัฒนาสวนสาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของคนกรุงเทพมหานคร
6. หน่วยงานของท่านมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนช่วยเหลือในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพหรือไม่ในลักษณะใด

ภาคผนวก ค
เอกสารขออนุญาตลงพื้นที่

ที่ ศธ ๐๕๑๙.๓๙/ ๑๙๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ และสวนเสรีไทย และสัมภาษณ์บุคลากรใน
สังกัดท่าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานสวนสาธารณะ

ด้วย สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรม
สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชา
นจท ๓๒๒ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว โดยมีอาจารย์กฤติกา สายณะรัตรชัย เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งได้มอบหมายให้นิสิตทำการศึกษาและลงพื้นที่ เพื่อเก็บข้อมูลของโครงการวิจัย เรื่อง
แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร นั้น

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ และสวนเสรีไทย
และสัมภาษณ์บุคลากรในสังกัดท่าน จำนวน ๑ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ระหว่าง
วันที่ ๑ - ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยมีนายศุภวุฒิ อินทนิกุล โทร. ๐๘๓-๐๙๒๖๖๑๙ เป็นนิสิตผู้ประสาน
งานวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ปรินทร์ ชัยวิสุทธางกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๕๙ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๒๐ โทรสาร ๐ ๒๒๖๐ ๒๙๐๓

ที่ ศธ ๐๕๑๙.๓๙/๑๙๓๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สวนสาธารณะ และสัมภาษณ์บุคลากรในสังกัดท่าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

เรียน หัวหน้าสวนสาธารณะ

ด้วย สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชานงท ๓๒๒ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว โดยมีอาจารย์กฤติกา สายณะรัตน์ชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งได้มอบหมายให้นิสิตทำการศึกษาและลงพื้นที่ เพื่อเก็บข้อมูลของโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร นั้น

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สวนสาธารณะ และสัมภาษณ์บุคลากรในสังกัดท่าน จำนวน ๑ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยมีนางสาวอริษา จันทร์จำรัส โทร. ๐๘๖-๘๘๒๖๓๕๑ เป็นนิสิตผู้ประสานงานวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติกรแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๙ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๒๐ โทรสาร ๐ ๒๒๖๐ ๒๙๐๓

ที่ กท ๑๑๐๖/ ๗๖๓๖

สำนักสิ่งแวดล้อม
๑๑๑ ถนนมิตรไมตรี เขตดินแดง กทม ๑๐๔๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ให้ความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สวนรมณีนาด เพื่อเก็บข้อมูลโครงการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๓๙/๑๙๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สวนรมณีนาด เพื่อเก็บข้อมูลของโครงการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร ของสาขาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดึงความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้ว อนุญาตให้นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยดังกล่าวในสวนรมณีนาด สำหรับรายละเอียดวัน เวลา ที่จะเข้าดำเนินการเก็บข้อมูล ขอให้ประสานงานกับหัวหน้าสวนรมณีนาด โทร. ๐ ๒๒๒๑ ๕๑๘๑ และเมื่อการดำเนินโครงการวิจัยแล้วเสร็จ ขอให้โปรดแจ้งผลการวิจัยให้ทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

วิไลยา
(นางวิไลยา วัฒนรัตน์)

รองผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม

สำนักงานสวนสาธารณะ

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๒๑ ๕๑๘๑

ที่ ศธ ๐๕๑๙.๓๙/ ๑๙๙๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตเช่าพื้นที่สวนรมนินาด และสัมภาษณ์บุคลากรในสังกัดท่าน เพื่อเป็นข้อมูล
ประกอบการวิจัย

เรียน หัวหน้าสวนรมนินาด

ด้วย สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรม
สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชา
นจท ๓๒๒ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว โดยมีอาจารย์กฤติกา สายณะรัตน์ชัย เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งได้มอบหมายให้นิสิตทำการศึกษาและลงพื้นที่ เพื่อเก็บข้อมูลของโครงการวิจัย เรื่อง
แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร นั้น

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์พื้นที่สวนรมนินาด และสัมภาษณ์บุคลากรในสังกัดท่าน
จำนวน ๑ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
โดยมีนางสาวอริษา จันทร์จรัส โทร. ๐๘๖-๘๘๒๖๓๕๑ เป็นนิสิตผู้ประสานงานวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ปรินทร์ ชัยวิสุทธางกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๙ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๒๐ โทรสาร ๐ ๒๒๖๐ ๒๙๐๓

สำเนา

ที่ ศธ ๐๕๑๙.๓๙/ ๑๙๖๘

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้จัดส่งพื้นที่เพื่อเก็บแบบสอบถามในสวนสาธารณะของกรุงเทพมหานครและ
ขอสัมภาษณ์บุคลากรในหน่วยงานท่าน
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานสวนสาธารณะ

ด้วย สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรม
สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชา
นจท ๓๒๒ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว โดยมีอาจารย์กฤติกา สายณะรัตรีชัย เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งได้มอบหมายให้จัดส่งพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลของโครงการวิจัย เรื่อง
แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร นั้น

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์ให้จัดส่งพื้นที่เพื่อเก็บแบบสอบถามในสวนสาธารณะของ
กรุงเทพมหานคร จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ สวนเบญจกิติ สวนลุมพินี สวนจตุจักร อุทยานเบญจสิริ
(สวนเบญจสิริ) และสวนวชิรเบญจทัศ และขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์บุคลากร ผู้มีความรู้และทำงาน
เกี่ยวข้องกับการจัดการสวนสาธารณะในหน่วยงานของท่าน จำนวน ๑ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย
ดังกล่าวข้างต้น ในระหว่างวันที่ ๒๑ ตุลาคม - ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยมีนายศุภวุฒิ อันทนิกุล
โทร. ๐๘๓-๐๙๒-๒๖๑๙ เป็นนิสิตผู้ประสานงานวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ปริญทร์ ชัยวิสุทธางกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รับเรื่องแล้ว.
ผู้รับ
วันที่ 17 ต.ค. 59
เวลา 16.48 น.
ผู้ส่ง

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๕๔ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๒๔ โทรสาร ๐ ๒๒๖๐ ๒๙๐๓

ที่ ศธ ๐๕๑๙.๓๙/๑๙๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สวนหลวง ร.๙ และสัมภาษณ์บุคลากรในสังกัดท่าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

เรียน ประธานกรรมการบริหารสวนหลวง ร.๙

ด้วย สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชานจท ๓๒๒ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว โดยมีอาจารย์กฤติกา สายณะรัตชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งได้มอบหมายให้นิสิตทำการศึกษาและลงพื้นที่ เพื่อเก็บข้อมูลของโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในสวนสาธารณะในกรุงเทพมหานคร นั้น

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่สวนหลวง ร.๙ และสัมภาษณ์บุคลากรในสังกัดท่าน จำนวน ๑ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยมีนางสาวธัญพร หาญเจริญ โทร. ๐๘๗-๖๘๖๓๕๕๕ เป็นนิสิตผู้ประสานงานวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ปรินทร์ ชัยวิสุทธิราษฎร์)
คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๕๙ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๒๐ โทรสาร ๐ ๒๒๖๐ ๒๙๐๓

นางสาว ศักดิ์ศรีรัตน์ ชัยวิสุทธิราษฎร์

นางสาว พรรณนงนุช ชัยวิสุทธิราษฎร์

16-NOV-2016 21:13

P.01

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมฯ
วันที่ ๑๖.๑๑ / ๒๕๕๖
วันที่ ๑๘ พ.ย. ๒๕๕๖
เวลา

สำนักสิ่งแวดล้อม
๑๑๑ ถนนมิตรไมตรี เขตดินแดง กทม. ๑๐๕๐๐

ที่ กท ๑๑๐๖/๗๖๓๕

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง อนุญาตให้นิสิตลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์บุคลากรภายในสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ และสวนเสรีไทย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๓๙/๑๙๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตทำการศึกษาและลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลของโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพภายในสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ และสวนเสรีไทย พร้อมทั้งขอสัมภาษณ์บุคลากรภายในสวนดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ดังรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร พิจารณาแล้วอนุญาตให้นิสิตทำการศึกษาและลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยตามวันที่กำหนดได้ ทั้งนี้ ในการขอใช้สถานที่ดังกล่าว จะต้องไม่กีดขวางการจราจรหรือกีดขวางทางเดินภายในสวน และขอให้ประชาสัมพันธ์แก่ผู้เข้าร่วมดำเนินงาน ระมัดระวังต้นไม้ สนามหญ้า ความสะอาด รวมทั้งทรัพย์สินอื่น ๆ ของทางราชการอย่าให้ถูกทำลาย ตลอดจนห้ามนำสินค้า หรืออนุญาตให้ผู้อื่นนำสินค้าเข้ามาจำหน่าย หากมีความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้สถานที่ในครั้งนี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต้องชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น สำหรับรายละเอียดต่าง ๆ ในการใช้สถานที่สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ขอให้ประสานงานกับหัวหน้าสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ โทร. ๐ ๒๒๗๒ ๔๓๗๔ และสวนเสรีไทย ขอให้ประสานงานกับหัวหน้าสวนเสรีไทย โทร ๐ ๒๓๗๔ ๗๘๘๔

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

วิมล วิมล
(นางวิมลยา วัฒนรัตน์)
รองผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม
ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม

สำนักงานสวนสาธารณะ
โทร/โทรสาร ๐ ๒๓๗๔ ๗๘๘๔

เรียน คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เพื่อโปรด

๑. ทราวน

๒. รศม ภาณุอักษร ภาณุธานี จึงผู้เก็บข้อมูล

ได้ทราบ เห็นอำนาจต่อไป

๑๘ พ.ย. ๒๕๕๖

ดำเนินกรมตามหนังสือ

17 พ.ย. 2556

ภาคผนวก ง

ภาพการเก็บแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

ภาพการเก็บแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

รูปที่ 1. สัมภาษณ์ผู้มีความรู้ทางการท่องเที่ยว
เชิงสุขภาพ

รูปที่ 2. สัมภาษณ์ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ

รูปที่ 3. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนเบญจกิติ

รูปที่ 4. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนลุมพินี

รูปที่ 5. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนวชิรเบญจทัศ

รูปที่ 6. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนสราญรมย์

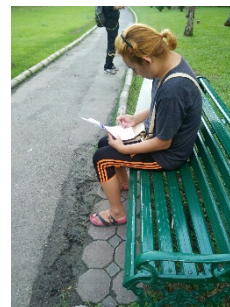
รูปที่ 7. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนหลวง ร.9

รูปที่ 8. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนรมณีนาถ

รูปที่ 9. สัมภาษณ์ผู้มีความรู้ด้านการจัดการสวนสาธารณะ

รูปที่ 10. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนจตุจักร

รูปที่ 11. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนเสรีไทย

รูปที่ 12. เก็บแบบสอบถาม ณ อุทยานเบญจสิริ

รูปที่ 13. เก็บแบบสอบถาม
ณ สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

รูปที่ 14. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนวชิรเบญจทัศ

รูปที่ 15. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนลุมพินี

รูปที่ 16. เก็บแบบสอบถาม ณ สวนหลวง ร.9

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวจินตพร	พิสัยพันธ์
วัน/เดือน/ปีเกิด	29 กุมภาพันธ์ 2539	
ประวัติการศึกษา	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ	
2556	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต	
2557 - ปัจจุบัน	คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวเทพรัตน์ แก้วเกตุ
วัน/เดือน/ปีเกิด	2 เมษายน 2537
ประวัติการศึกษา	
2556	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ Mount Boucherie Secondary School
2557 - ปัจจุบัน	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวธัญพร หาญเจริญ
วัน/เดือน/ปีเกิด	17 กันยายน 2538
ประวัติการศึกษา	
2556	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
2557 - ปัจจุบัน	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวบุษรินทร์	ภูวดลไพโรจน์
วัน/เดือน/ปีเกิด	2 ธันวาคม 2538	
ประวัติการศึกษา		
2556	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนชลกันยานุกูล	
2557 - ปัจจุบัน	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวพรรณมณฑา ยิงเจริญ
วัน/เดือน/ปีเกิด	1 เมษายน 2539
ประวัติการศึกษา	
2556	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนหอวัง
2557 - ปัจจุบัน	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นายสุภาวุฒิ	อันทนิกุล
วัน/เดือน/ปีเกิด	27 พฤษภาคม 2537	
ประวัติการศึกษา	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย	
2556	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต	
2557 - ปัจจุบัน	คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวศุภางครัตน์ ยันตรีสิงห์
วัน/เดือน/ปีเกิด	5 กรกฎาคม 2538
ประวัติการศึกษา	
2556	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
2557 - ปัจจุบัน	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

